

விவேக போதினி.

“எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
 மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு”

—திருவள்ளுவர்

தோகுதி 1. }

1908-ஆம் ஆகஸ்டுமீஸ்

{ பகுதி 2.

மதவிஷய

ஆராய்ச்சியின் அவசியம் RELIGIOUS STUDY: A NECESSITY

முன்னர் நாம் எடுத்துக்கூறிவந்த யுக்தி, உருக்கம், ஊக்கம் ஆகிய இம்மூன்றும் மனத்தின் மூன்றுவித ரூபங்களே ஒழிய வேறல்ல. இம்மூன்றில் உருக்கம் ஸம்பந்தப்பட்ட நன்னடக்கையையே மதம் என்றோம். அது நிலைபெற்று ஒங்குவதற்கு ஊக்கமும் வேண்டும் என்றோம். இவைகளிலிருந்து மதவிஷயங்களை ஒழுங்காக ஆராய்ச்சி செய்தால், மனத்தின் மாறுபாடுகளாகிய யுக்தி உருக்கம் ஊக்கம் என்பவைகள் நன்றாக விருத்தியாகி, நாம் மேன்மையை எளிதில் அடைவோம் என்பது நன்றாய்த் தெரியவருகிறது.

இக்காலத்தில் பள்ளிக்கூடங்களில் புகட்டப்படும் கல்வியின் ஸ்வரூபத்தைச் சுற்று ஆலோசனைசெய்தால், மதவிஷய ஆராய்ச்சியின் அவசியம் ஒருவாறு நமக்குத் தெரியவரும். நமது பள்ளிக்கூடங்களில் சிறுவர்களது யுக்தியை ஞாத்திரம் பலவித பாடங்கள் மூலமாக விருத்திசெய்கிறார்கள். இதனால் நமது சிறுவர்கள் கற்றறிமோஷைகளாக, ‘நெய்தல்’

ஆதாமா, அல்லது தொன்னைக்கு நெய் ஆதாமா?’ என்று தர்க்கித்து நெய்பை இழந்த தார்க்கினது நிலைக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். இக்காலத்துப் படிப்பால் கேவலம் யுக்திவாதம் முதலியன சிறுவர்களுக்கு உண்டாகின்றனவே ஒழிய அவைகளால் நல்லவை என்று தெரியவரும் மார்க்கங்களில் நிலைபெற்று அவைகளில் நேராக நடத்தேறவேண்டியதற்கு முறையே அவசியமான உருக்கமும் ஊக்கமும் இல்லாமல் போய் விடுகின்றன. இதனால்தான் இக்காலத்தில் படித்து வெளியேறும் சிறுவர்கள் உபயோகமற்றவர்களாகிறார்கள். ஆகையால் மனத்தின் ரூபங்களாகிய மூன்றும் விருத்தியாகி வருவதற்கு நமது மதவிஷயங்களை நமது சிறுவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்தல்வேண்டும்.

இக்காலத்துப் படிப்பின்கொடுமை நமது சிறுவர்களை நேரான வழியில் விருத்தியாகாத தடுப்பதோடுங்கூட, சிற்சில கெட்ட விஷயங்களை அவர்களது மனதில் பதியும்படியும் செய்கின்றது. ஒவ்வொருவனும் சிஷ்யப்பருவம் தீர்ந்து பள்ளிக்கூடங்களைவிட்டு வெளிவருங்கால் நமது மதம் நாடு முதலியவைகளின் விஷயத்தில் நாஸ்திகத்தை வருகிறான். அவன் உலக வாழ்க்கையில் அமுருங்கால், தன் தகப்பனுக்கு

முழுமூடர் என்றும், வேதங்கள் யாகாதிகளைப் போன்ற உபயோகமற்றவைகளை அடக்கியுள்ளன என்றும், பிராம்மணர்கள் பிறரது லொத்துக்களை வாங்கித்தின்று வீண்காலங்கழிக்கும் ஜாதியார் என்றும், தனது தேசம் முழுவதும் நாகரீகம் அற்றதென்றும், தன் தேசத்தாருக்கு ஒருவித நற்குணங்களும் இல்லை என்றும், உள்ள எண்ணங்கள் அவன் மனதில் குடிசொண்டுவிடுகின்றன. இந்த எண்ணத்தின் முதிர்ச்சியால் சிலர் மதாந்திரங்களுக்குப்போய்கிறில்தவர் முதலியவர்களாக மாறுகிறார்கள். சென்ற பத்துவருஷங்களாக விவேகாநந்தர், தியாஸூபிகல் ஸங்கத்தார் முதலியவர்களது மத விஷய ஆராய்ச்சிகளின் சிறப்பால் இவ்வித மாறுபாடுகள் இக்காலத்தில் அடிக்கடி உண்டாவதில்லை. இப்படி இல்லாவிடினும், நம் நாட்டவர்கள் இக்காலத்துப் படிப்பின் கொடுமையை, ஐரோப்பியரைப்போன்ற நடை உடைய பாவனிகளில் வெகு ஊக்கத்தோடு பழகிக்கொண்டு நாடகத்தில்தரும் வேஷநாரிகளைப்போல நடித்துவருகிறார்கள். இந்த நிலை விருத்தியாகி நம்மை முழுவதும் இடுத்துவிடாதிருப்பதற்கு தகுந்த மருந்து நமது மத விஷய ஆராய்ச்சியே ஒழிய வேறில்லை.

ஆதலுமன்றி நமது மதத்தின் சிறப்பை விசாரிக்கப் புகுங்கால், இதை அவசியம் ஆராய்ச்சி செய்தே தீரவேண்டும் என்பது எளிதில் கிளங்கும். நமது மதத்தின் சிறப்பை வேறு ஒரு ஸஞ்சிகையில் நன்கு விவரிப்போம். இங்கு அதை ஒருவாறு சுருக்கமாக எடுத்துக்காட்டுவோம். உலகத்தில் காணப்படும் எல்லா மதங்களைப்பார்க்கிலும் நமது மதமாகிய ஸனுதன தர்மம் என்பது மிகச்சிறந்தது. பாதிசிகள் முதலியோர் தமது மதத்தைக் காரணமின்றி துதிப்பதுபோல, நாம் இங்கு துதிக்கவாயில்லை. நன்றாய் விசாரிக்குங்கால் நமது மதத்தை ஒரு தனி மதம் என்று சொல்ல இடமில்லை. ஒவ்வொருவரும் தமது மனோநர்மத்தைப் பின்பற்றி கடவுளை ஆராதித்து பாய்ந்ததை

க்கியுள்ள பெருந்தொகுதியே நமது மதம்; ஆகையால் நமது மதத்தை நன்றாய் ஆராய்ச்சி செய்பவர்களுக்கு, உலகில் காணப்படும் எல்லா மதங்களையும் அறிந்து தெளியும் திறன்வரும். மதத்துவேஷமாகிய பேய் அவர்களை அணுகாது. ஆகையால் நமது சிறுவர்களுக்கு நமது மதத்தின் விரிவு, நோக்கம் முதலியன தெரிந்திருந்தால், மனம் விசாலமாகி அவர்கள் மேன்மையை அடைவீர்கள் என்பதற்கு என்ன ஸந்தேசம்?

மேலும் இப்பாதகன்டவாஸிகளாகிய நமக்கு மதவிஷயங்களே சீதி. நமக்கு அவையே பிரதானம். மற்றவைகள் எல்லாம் நமக்கு இரண்டாம் பகஷமே ஒழிய வேறில்லை. வெளியூரில் நடைக்கும் பெரிய சண்டைகள் முதலியவைகளை அறிந்துகொள்ளவேண்டும் என்ற ஆவல் நமது தேசத்தவர்களுக்கு அந்தமாக இல்லை. ஆனால் நமது மதம் ஐரோப்பா அமெரிக்கா முதலிய இடங்களில் விருத்தியாவதை யாவரும் ஆவலுடன் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நமது அந்தரங்க நோக்கங்களின் ஸ்வரூபத்தை, தூரதேசங்களில் நமது மதத்தை ஸ்தாபித்துவந்த விவேகாநந்த ஸ்வாமிகள் பின்வருமாறு விவரமாக எடுத்துச்சொல்லி யிருக்கிறார். 'ஒவ்வொரு ஜாதியாருக்கும் ஒவ்வொரு விஷயம் முக்கியம். அதை உத்தேசித்துத்தான் மற்றவைகளை அவர்கள் கவனிப்பார்கள். அதற்கு ஸஹாயமாக இருப்பவைகளையே அவர்கள் நல்லவை என்றும், மற்றவைகளை அவர்கள் தீயவை என்றும் எண்ணுவார்கள். ஆங்கில ஜாதியாருக்கு ராஜாங்க விஷயமே முக்கியம்; அவர்களுக்கு மதவிஷயங்களைச் சொல்லவேண்டுமானால், அவைகளால் ராஜாங்கவிஷயம் எவ்வாறு விருத்தியாகி ஓங்கும் என்று முன் எடுத்துக்காட்டவேண்டும். இவ்வாறு செய்தால்தான் அவர்களுக்கு மதவிஷயங்களைக் கேட்க உதலாஹம் யிருக்கும். அமெரிக்கர்களுக்கு ஸமூகவாழ்க்கையின் சிறப்பே முக்கியம்; அவர்களுக்கு உதலாஹம் யிருக்கும் பதியும்படி சொல்ல

வேண்டுமானால் அவைகளால் ஸமூகவாழ்க்கை எவ்வாறு சிறப்புற்று ஓங்கும் என்று காட்டல் வேண்டும். இதுபோல, பரதகண்டவாஸிகளே! உங்களுக்கு மதவிஷயம் முக்கியம். ராஜாங்கம், ஸமூகவாழ்க்கை யாவும், மோகனம் அடைய எவ்வாறு ஸஹாயமாக இருக்கவேண்டுமோ, அவ்வாறு இருந்தால்தான் அவை உங்களுக்கு நல்லவை எனத்தோன்றும். ஆகையால் உங்களுக்கு எவ்விஷயத்தில் மென்மை உண்டாக வேண்டுமாயினும், எல்லாம் உங்கள் பூத விஷயங்கள் மூலமாகத்தான் நடக்கவேண்டும். இந்த முக்கிய விஷயத்தைக் கைவிட்டுவிட்டால் நீங்கள் அதேசாதியை அடைவீர்கள். ஆகையால் உங்கள் மதத்தை நன்றாய் அறிந்து கொண்டு அதன்மூலமாக எல்லாச்சிறப்பையும் அடைபுங்கள். இம்மதவிஷயங்களை நமது சூதாக்களாகிய ரிஷிகள் முக்கியமாக எடுத்துக்கொண்டுவிட்டார்கள். இது ஸாதாரணமான விஷயமல்ல. எல்லா விஷயங்களையும்விட தியாகம், தெய்வத்தன்மை, ஆகிய இவைகளைநோக்கமாக உடைய மதவிஷயமே சிறந்தது. ஆகையால் இம்மதவிஷயங்களை நாம் விட்டுவிடாது அவசியம் ஆராய்ச்சி செய்தல் வேண்டும்.

ஸர்மார்க்கம், மதவிஷயஞானம் ஆகிய இவைகள் சிறைந்து சிறப்புற்றோர்க்கிருந்த நமது நாட்டில், இப்பொழுது எல்லா விடங்களிலும், சூடநம்பிக்கையும், பலவித மருட்சிகளுமே குடியாகித் தங்கிவிட்டன. இவ்வளவுநான் நாம் மதவிஷயங்களை காலத்தின் கொடுமையால் ஆராயாது விட்டிருந்தபடியால், இம்மாதிரியான கெட்டநிலை நமது தேசத்தோருக்கு வந்துவிட்டது. இனிமேலாவது முன்போல அசிரத்தையாயிராது, மிகுந்த ஜாக்கிரதையோடு மதவிஷய ஆராய்ச்சியைச் செய்யத் தொடங்கவேண்டும். நமது சிறுவர்களுக்கு பள்ளிக்கூடங்களில் மறைப்படிப்போடு நமது மதவிஷயத்தையும் கற்பித்து வருவோமாகில், இந்த கெட்டநிலை சீர்கிரத்தில் மாறி பழையமேன்மை மறுபடியும் உண்டாகும் என்பதற்கு ஐயமில்லை.

நமது மதவிஷயங்களை ஆராய்ச்சி செய்வது அதிக அவசியம் என்பதற்கு நாம் முன்னர் எடுத்துக்காட்டியுள்ள முகாந்தரங்களை இங்கு ஒருவாறு சுருக்கிச்சொல்லுவோம். இவ்வித ஆராய்ச்சியால் நமது முக்கியமான விஷயமடைய மதம் விருத்தியாக, நமக்கு எவ்வித சிறப்புக்களும் அதன் மூலமாக நான் அடைவில் வரும், மகிழ்ந்துவேஷம் என்பதே நம்மை அணுகாது. மதாந்தரங்களுக்குப்போய்த்தான் மேன்மை அடையவேண்டும் என்ற பித்தம் தெளிவும், உலகத்திலிருக்கும் மற்றைய மதங்களின் உண்மை நமக்கு எளிதில் விளங்கும். இக்காலத்துப்படிப்பின் கொடுமை நீங்கி நாம் ஸுகம் பெறலாம். மனத்தின் ரூபங்களாகிய யுக்தி, உருக்கம், ஊக்கம், முதலியனவிருத்தியாக நாம் மேலான நிலையை எளிதில் அடையலாம், இவைகளை மதவிஷய ஆராய்ச்சியால் உண்டாக்கும் பயன்.

இவையல்லாமலும் இக்காலத்தில் அநேக மதவிஷய ஆராய்ச்சி நமது சிறுவர்களுக்கு அவசியம் என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். சிலர் இவ்வாறு சொல்வதோடும்கூட மதவிஷயப்பயிற்சிக்குவேண்டிய பிரயத்தனங்களும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தியலாபிகல் ஸங்கத்தார் இவ்விஷயத்தில் முயற்சித்த பாட புஸ்தகங்கள் எழுதி சிறுவர்களுக்கு அவைகளின் மூலமாக மதவிஷயஞானத்தைப் புகட்டிவருகிறார்கள். அவ்வாறு செய்வதே நலம் என்று அங்கீகரித்து, அதற்குத்தக்க உதவி செய்வதாக சிறிங்கேரிமடம் ஸ்ரீமத் சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகளவள் வாக்களித்திருக்கின்றனர். இதற்கேற்பவே அநேகம் கனவான்கள், இவ்வாராய்ச்சியின் அவசியத்தைப்பற்றி அடிக்கடி இந்த ராஜநாஸியில் உள்ள பத்திரிகைகளில் இப்பொழுது எழுதிக்கொண்டும் வருகிறார்கள். இதுகாரும் மதவிஷயங்களில் தலையிட்டுக்கொள்வதில்லை என்று ஒதுங்கி நின்று நமது ராஜாங்கத்தாரும் நமது சிறுவர்களுக்கு மத விஷயங்களைக் கற்பிக்க வேண்டும் என்று மையம் வாப்த்த வேளைகளில் எல்லாம்

இப்போது வெளியிடவருகிறார்கள். நாம் அவசியமேண்டும் என்பதை அவர்களும் அனுமோதிப்பதால், இந்த விஷயத்தில் அவர்களது அபிப்பிராயத்தையும் மதுவிஷயத்திற்குப்பலமாகக்கொள்ளலாம். முன் இவ்விஷயத்தில் எடுத்துக்காட்டிய முகாந்திரங்களுடைய இவைகளையும் சேர்த்தால் மதுவிஷய ஆராய்ச்சியின் அவசியம் இத்தன்மையது என்பது யாவரும் எளிதில் அறியக்கூடும்.

இவ்வாராய்ச்சி செய்வதற்கு ஸஹாயமாக இருக்கும்பொருட்டு மது மதத்தின் பொது விஷயங்களைப்பற்றி பின்வரும் ஸஞ்சிகைகளில் தொடர்ச்சியாக எழுதிவருவோம். அடுத்த ஸஞ்சிகையில் ஸதைததம்மத்தின் விரிவையும் சிறப்பையும்பற்றி நன்குவிவரிப்போம்.

ஏ. எஸ். கல்தாரிர்கள், B. A., L.T.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணபரமஹம்ஸர் உபநேசமோழிகள்.

1. ஸீட்டின் கூறையின்மேல் ஏறுவதற்கு ஏணி, மூங்கில், படிக்கட்டு, கயிறு முதலிய லாதணங்கள் பயன்படுவதுபோல், ஈசனைக் காண்பதற்கும் பலவகை மார்க்கங்களும் லாதணங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. உலகத்திலுள்ள பிரதிசமயமும் இவ்வழிகளில் ஒன்றைக் காட்டுகின்றது.

2. மையபேதங்கள் யாவும் ஸர்வ சக்தியுள்ள பகவானிடோம் அடைவதற்காக ஏற்பட்ட மார்க்கபேதங்களாம். காளிகட்டத்திலுள்ள ஸ்ரீ காளிதேவியின் சூலபத்துக்குச் செல்ல வெவ்வேறான பலவகை வழிகளிருக்கின்றன. அவ்வாறே பகவானுடைய ஸீட்டிற்குச் செல்லும் வழிகளும் பலவேயாம். ஒவ்வொரு சமயமும் பகவானை மோக்கிச் செல்வதற்கான ஒவ்வொரு மார்க்கமேயன்றி வேறில்லை.

3. ஒரே தந்தத்தினால் வெவ்வேறு வடிவமும் பெயருமமைத் பலவகை கைகளைச் செய்வது போல், ஒரே பகவானை வெவ்வேறு தேசங்களில் வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு நாமரூபங்களால் உபாஸிக்கின்றார்கள். சிலர் அவனைத் தந்தை போன்றும், சிலர் தாயென்றும், சிலர் அவனை நண்பனென்றும் சிலர் காயகன் என்றும், சிலர் அவனைத் தங்கள் ஸ்ரீருதயகமலத்தில் வினக்கும் மாசிலாமணம் பெயர்ந்தும், சிலர் ஜகன்மோக பாலகோபாலனென்றும் இவ்வாறு பற்பல பாலனைகளாலும் பிரகாசங்களாலும் உபாஸித்தாலும், இப்பலவகைப் பிரகாசங்களாலும் உபாஸிக்கப்படுகிற பகவான் ஒருவேறாயார்.

தமிழ்த்தொகைநூல்

TAMIL ANTHOLOGIES

முற்காலத்தில் மகம்மதியர்கள் காணும் ஒவ்வொரு கடிதக்கடிழியையும் தங்கள் தெய்வமாகிய “அல்லா”வின் பெயரடங்கி யிருத்தல் கூடுமென்று எண்ணி அவைகளை யொன்றுசேர்த்தவைப்பார்கள். இத்தகைய குணம் உலக சமீத்திரத்தை ஆராய்ந்துணர்ந்தால் ஒவ்வொரு சாதியாரிடமும் இருப்பதாக எளிதில் தெரியலாம். சிலாசாசனப் பிரிசோதகர்கள் தங்கள் பார்வையிலகப்பட்ட பழைய எழுத்துக்களடங்கிய துண்டிக்கடிதங்களையும், சிலைகளையும் மிகவும் ஜாக்கிரதையாகப் பாதுகாக்கிறார்கள். இத்தகைய செயல் பாலையின் இளமையில் எளிதில் செய்து முடிக்கவாகும். பாஷையிருத்தியடையுந்தோறும் இத்தகைய பாதுகாப்பிற்கு கிடமில்லாமற்போகின்றது—அசாத்தியமாகின்றதென்றே சொல்லலாம். அச்சயந்திர சாலையில்லாத “அலெக்சாண்டர்” காலத்திலேயே, நூற்பரப் பதிசமாயிருக்கின்றதென்று காப்பாற்றச் சக்தியிலராயினரெனத் தெரியவருகிறது. தற்காலத்திலோ அளவிறந்த அச்சயந்திரசாலைகள் மூலேக்குமூலை ஏற்பட்டு நாழிக்குநாழி முற்காலத்திய இருபது வருஷத்திய நூற்பரப்பு போன்றவைகளை உற்பத்திசெய்கின்றது, முற்காலத்தில் அசாத்தியமாயினது இக்காலத்தில் மிகவும் சாதாரணமாயினது.

நாகரிகமுள்ள நாட்டினில் ஒரே ஒருபெரிய நதிக்கு அணைகளும் வராவதிகளும் எப்படி முக்கியமாகிறதோ, அப்படியே நாகரிகர்களால் பேசப்படும் பாஷையிலெழுதப்படும் நூல்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு இது நல்லது இது பயனற்றது என்று ஆராய்ந்தெடுத்துத்தொகுத்துவைப்பது முக்கிய கடமைமாகிறது. இது நல்லது இது பயனற்றதென்று ஆராய்தல் மிகவுட்கடினமான செயல் என்பீர்கள். தமிழ்நூலாராய்ச்சியென்றால் குற்றங்கூறுதல் என்று நினைக்கிறார்கள், நம் பண்டிதர்களிடம் குடிவொ

ண்டிருக்கும் இவ்வகையான எண்ணம் ஒழிந்தபிறகே பாஷை சீர்ப்படும். முற்காலத்தில் ஒரு புத்தகம் வெளியாகுமானால் அதைப்பற்றி தமக்குள் அநேகர் பலவாறாகப் பேசுவார்கள். இக்காலத்தில் அச்சுயர் ரசாலையி னுதவியால் ஆயிரக்கணக்கான புத்தகங்களை வெளிப்படுத்தி எவரும் எளிதில் படித்தறியும்படி நூலாசிரியர்கள் செய்கிறார்கள். முற்காலத்தில் ஒரு புலவன் ஒரு நூலையிற்பியதும் அரசன் முன்னமாயினும் பண்டிதர்கள் முன்னமாயினும் அரங்கேற்றவது வழக்கமாக விருந்ததாகத் தெரிகிறது. அவ்விதம் ஒன்று கூடியவர் அந்நூலிலுள்ள குற்றம் குணங்களை வெளியிட்டுச் சமாதானம் நூலாசிரியரிடம் கேட்டுத் தெரிவார்கள். இலக்கணவாராய்ச்சி புள்ளவர் சிலரேயாவார். அச்சிலருள் தாம் ஒருவர் என்று கினைந்து கர்வமடைவாராயினும், அவர் தாம் ஒருநூலின் மேன்மையைப் பற்றியும் தாழ்மையைப்பற்றியும் அபிப்பிராயப்படுத்தல் நேரிது. இவ்விளக்கண முணர்ந்தவர்கள் சாதாரணமாக ஒரு நூலையும் மேலானதென்று சொல்லுவதில்லை. இதனாற்றான் அவர்கள் ஒருவாறு தாழ்மையாகக் கவிகள் கொல்லுகின்றனர் எனினும் அவர்களே ஒரு நூலின்மேன்மைபையும் தாழ்மையையும் சீர்தூக்கிச் சொல்ல வல்லவராகின்றனர். இதுபற்றியே "பில்கணிய"த்தில்,

இலக்கண முணர்ந்தோன் றன்றனை

பேபுந் தந்தை பேயன்றுங்

கலைகளி லான்ற தர்க்கை

உற்றவன் பாதா வென்றும்

நலமிடு, வேதங்கற் றினர்

கண்ணலும் புலயனென்ன

மலையொடு சிதக்க மெய்து

மாண்புறங் கவிதைக் கன்னி.

மதியினை யளிக்குதல்

மாஞ்சையிற் றோர்ந்தான் றன்பால்

வதிதான் ஆலியே பென்று

மகிழ்வுடன் றானே டென்று

மகிதருங் காப்பியத்தின்

மாண்புற கவையைக் கண்டோன்

இதமுற வடைகிற் பாளா

லெழிலுறங் கவிதைக்கன்னி

என்று சொல்லிப் புகுகின்றது.

இப்பொழுது ஒரு புத்தகத்தான் சிறந்ததென்று வேறுபடுத்தி எடுத்துரைத்தல் முடியாத காரியம். முற்காலத்திலே இந்நூல் சிறந்ததென்று எடுத்துச் சொல்லுதல் கலமமான தொழில். ஐயங்கள் எல்லோரும் ஒரே பாஷையைப் பேசிவந்ததால் அறிவினை வேறானவொன்றுடன் ஒற்றுப்பார்க்க முடியாமற் போயிற்று. ஆகவே முற்காலத்திய நூல்களில் பெறுங்கூப்பியத்தைபுழுகிறாப்பியத்தைபுழுகித் துச் சொல்லுதல் வழக்கமாயிருந்தது. அப்புத்தகங்களைவிட சிறந்த விஷயங்களை மாத்திரம் எடுத்துத் தனியே தொடுத்து வெளியிட்டல் அருமை. ஜபின முனிவர் எண்ணுபிரவர் பஞ்சத்திறற் பிடிக்கப்பட்டி சுதேசம்விட்டுப் பாண்டியநாட்டையடைந்து அரசனால் நன்கு பாராட்டப் பெற்றார்கள். பஞ்சமொழிந்தும் பன்முறை வேண்டியும் அரசன் தம் நாட்டையடைபச் செய்பாமையால், அவர்கள் தங்கள் ஆதனத்தடிபில் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வெண்பாவை எழுதிவைத்துச் சொல்லாமற் போயினார்கள். அப்பாடல்களில் ஒன்றே கொன்று கருந்து முரணுவதைக் கண்ட பாண்டியன், அப்பாடல்களை வைவை யாற்றில் எறித்தெறிய உத்தரவிட்டான். அவ்விதம் எறியப்பட்ட பாடல்களில் நானூறுமாத் திரம் ஆற்றில் எதிரேறிக்கரைசேர்ந்தனவென்று அரசன் முன்னம் புலவர்களால் கொணரப்பட்டது. இச்சரித்திரத்தில் பின்னர்க் கூறியதைமு முவதும் நம்பாமல் எண்ணுபிரம் பாடல்களில், நானூறு பாடல்களே சிறப்பினதென்று தொகுத்தனர் என்று கொள்ளுவாம். பிற்காலத்தில் பதிமூன்று என்ற புலவர் இந்நானூறு பாடல்களை பால், அதிகாரங்களாக வகுத்தன்றாம், எங்ஙனமாயினும் இந்நூல் ஒருவர் செய்ததன் றென்றும், சிதழினை பாடல்களா லமைக்கப்

பட்டதென்றும் விளங்குகின்றது. ஆயிரக் கணக்கான சமணமுனிவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பாடலை வரைந்து வையைபிற்போட்டபொழுது நானூறு பாடல்களே எதிரே நிவந்ததெனக் கூறுவது உவமை வகைபினால் ஆலோசித்தால், அப்பெருங்கூட்டத்துள் இந்நானூறு பாடல்களே சிறந்ததென்று தொகுத்து நாமனவரும் படித்து ஆனந்திக்கும்படி வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றனர் என்றுணர்வோம்.

கடைச்சங்கப் புலவர்கள் அருளிச்செய்த எட்டுத்தொகையும் சிறந்த நூல்களின் பாகங்களெனத் தெரிகின்றது. அவ்வெட்டுத் தொகையாவன:—

“நற்றிணை நல்ல குறுத்தொகை யைக்குறுதுறைத்தபதிற்றுப்பத்தோங்கு பரிபாடல் சற்றிறந்தார் சொல்லுங் கலியோடகம்புறமென்றித்திறந்த வெட்டுத்தொகை.”

இவைகளைத் தொகுத்தவர்முறையே பன்னாறு தந்த பாண்டியன் மாறன்வழுதி நற்றிணையையும்; பூரிக்கோ குறுத்தொகையையும்; புலத்துறை முற்றிய கூடலுர்க்கிழார் ஐங்குறு நூறையும்; உருத்திரசன்மன் அகநானூறையும், என்று விளங்குகின்றது. மற்றையதொகைகளைத் தொகுத்தார் இன்னொன்றுவிளங்கவில்லை. பலவிஷயங்களைப்பற்றிய ஒரு தொகுதி சாதாரணமாகச் செய்வது அருமை. இக்குறையை ஒருவாற்றான் நீக்கற்பொருட்டே பால்வதைதம் தமிந்தாராகிய பாண்டித்துறைத்தேவரும், பன்னூற்றிரட்டு என்ற தலைச்சாத்திட்ட ஒரு தொகுதியை அக்கிட்டு வெளியிட்டிருக்கின்றனர். இந்நூல் அவ்வளவாக விரிவிடையுடைய தன்றாயினும், முற்காலத்திய அரிய பெரிய விஷயங்களை நிரல்படக்கோவையாக வெளிப்படுத்துகின்றது. தற்காலத்திய புலவரின் சிரிய பாடல்களையும் ஒன்றுசேர்த்திருப்

பின் மிகவும் மேன்மையதாகும். அன்றியும், அருமையான வசன காவியங்களின் சுருக்கங்களும் மேற்கொண்டிருந்தால் நலந்தரும். இத்தகைய தொகுதி நம் தமிழில் ஒன்று அச்சிட்டு வெளிவரல் வேண்டும். இத்தகைய ஒரு புத்தகத்தை நாம் பார்த்தவுடன் தமிழின் புத்தகலட்சத்தின் மேன்மையையும், அறிவினையும், நாகரிகத்தையும் கண்ணாடியிற்போலக் காணலாம். அப்பொழுதுதான் வெளியாக மொவ்வொரு நூலும் ஆங்கில உயிர்நூற் புலவரான “டார்வின்” (Darwin) என்பவரின், தகுந்தவை தங்கி நிற்கல், (survival of the fittest) என்ற விதியை அதுசரித்து நிற்கும். அதுபோலவே இராமமொந்த எவையும் கண்ணாடியைக் கீறும் வைரத்தையொப்ப நான் அழியாமல் நிலைநிற்கும். பல்வகைப் புஷ்பங்களினின்றும் சிறந்த புஷ்பங்களை எடுத்துத் தொடுப்பதையொப்ப அநேக புத்தகங்களினின்றும் சிறந்த பாகங்களை ஒன்று சேர்த்தல் சிறப்பான செயல். அப்படிச் செய்வதால் படிக்குநர்க்கு இனியவைகளை எய்துதல்காட்டலுடன், எழுதும் புலவர் பெருமான்களின் சிறப்பினை விளம்பரஞ்செய்வதை யொக்கும்.

“தொன்று தோன்றிய யாவவை தூயன் வின்று தோன்றிய யாவவை தீயன்”

என்று இக்காலத்திற்குள்ளும் நூல்களை இகழாமல் ஆராய்தல் வேண்டும்; அன்றியும்

“பழையன கழிதலும் புதியன புதுதலும் வழுபல காலவகையினை”

என்று எண்ணி பழையமையானவற்றை ஒழித்திடாமலும் இரண்டிலும் முக்கியமானவைகளைச் சேர்த்துத் தொகுத்தல் சீர்து.

சுருக்கை-இராமசாமி ஐயங்கார், B. A.

பெண் தல்வி

THE EDUCATION OF WOMEN

ராமகிருஷ்ண விவேகானந்த ஸைபியிலிருந்துகொண்டு சென்ற சிலவருஷங்களாக நமது நாட்டிற்கு வெகுவிதமாக உழைத்துவரும் நிவேதிதா அம்மை (Sister Nivedita) இவ்விஷயத்தைப்பற்றி மாடர்ன் ரிவ்யூ என்ற பத்திரிகையில் எழுதியிருக்கும் ஸங்கதிகளை ஒருவாறு நமது பத்திரிகைவாசிப்போரது நன்மைக்காகத் தொகுத்துக் கூறலோம்:—

இப்பொழுது நமது தேசத்திற்கு ஆழ்ந்ததாயும் சிறந்ததாயும் உள்ள கல்வியே அவசியம். இவ்விஷயத்தில் நாம் அந்நியரது ஸஹாயத்தைப் பெரிதாக எண்ணக் கூடாது. நாமாகச் செய்யும் முயற்சிகளாலேயே நமக்குக் கூடியசிக்ஷரத்தில் இம்மாதிரியான கல்வி லித்திக்கும்.

இக்காலத்தில் நாம் இந்த கல்வியின் ஸ்வரூபத்தை அறிபும்படியான நிலைக்குவந்துவிட்டோம். ஏனெனில் நம்தேசத்தாருக்கு நமதுபழைய மத விஷயநோக்கத்தையும், ஜாதிய நோக்கத்தையும் அறிந்து, அதன்படி வெளியில் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவல் வந்திருக்கிறது. ஆகையால் ஒவ்வொரு குடும்பமும் ஒவ்வொரு வீட்டார்களும் இந்த ஆவலை பூர்த்திசெய்வதற்கு வேண்டிய ஸஹாயத்தைச் செய்யத் திறனுடையவர்களாக இருத்தல்வேண்டும்.

கூடியாழ்த்தலை குடும்பத்திற்கு பலம்; இம்மாதிரியான குடும்பங்களே நகரவாழ்க்கைக்கு பலம்; இம்மாதிரியாக சேர்ந்த நகரவாழ்க்கையே நமது இந்திய ஜாதிக்கு பலம். இது எந்த ஜாதியார் விஷயத்திலும் உண்மைதான். நம் மிடத்தில் முன் குறிப்பித்த நான்கு விஷயங்களும் இருக்கின்றன. நமக்கு மேலும் தொன்றுதொட்டு சிறந்த தர்மங்களும் இருக்கின்றன. ஆனால் இவைகளை நாம் காலேவி மறந்துவிட்

டோம். இப்பொழுது இவைகளின் சிறப்பையும் நன்றாக அறியவேண்டும்.

ஜாதிய மனக்கிளர்ச்சி என்பது, வெளியில் பொதுவாகக் காணப்படும் விஷயங்கள், அந்த ஜாதிபைச் சேர்ந்த ஒவ்வொருவன் மனத்திலும் ஸதா குடிக்கொண்டிருப்பதுவே. ஆகையால் இதற்கு ஆவசியகமாகிய நம் தேசாபிமானம், நம் ஜாதி அபிமானம் என்பவை நமது மனப்பூர்வமாக நமக்கும் விஷயங்கள் ஆகவேண்டும். இவைகள் நமது மனத்தை ஸதா கவர்ந்துகொண்டே இருக்கவேண்டும். இவ்வாறு இவ்வாபிமானங்கள் நமது மனத்தில் மாறாது குடிக்கொள்ளும்படிசெய்வதே நமது கல்வியின் நோக்கமாக இருக்கவேண்டும். 'எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணனத்தரும்' என்பது உண்மையானும் நாம் இப்பொழுது குறிப்பிட்ட கல்விக்கு இவைகள் மாத்திரம் இருந்தால் போதாது. இவைகளால் வரும் ஞானத்திற்கு மேல், வேறுவித ஞானங்களும் நமக்கு ஆவசியகமாகும். இவைகளை பூகோளசால்திரம், சரித்திரம், பிரகிருதிசால்திரம் என்பவைகளால் உண்டாகும் ஞானங்களுள் அடக்கலாம். இவைகளின் ஸ்வரூபம் முறையே பிரபஞ்ச உணர்ச்சி, காலஉணர்ச்சி, உள்ளது உள்ளவாறு காணும் உணர்ச்சி ஆதலின், இவைகளிலிருந்துதான் நமது ஜாதிய நோக்கத்திற்கு ஸஹாயமான கல்வி என்பது உண்டாகும்.

எங்கெங்கெல்லாம் கல்விபுழிற்றத்தருணம் வரய்க்குமோ அங்கங்கெல்லாம் முற்கூறிய விஷயங்களிலேயே பயிற்சி செய்யவேண்டும். அநேகவிஷயங்களில் நாம் ஒரு ஒழுங்காகக் கற்காது பெரும்பாலும் நமக்குச் சுற்றுமுற்றிலும் உள்ள விஷயபேதங்களிலிருந்து நாம் ஞானத்தை அடைகிறோம். ஆனால் ஒழுங்காக எழுதப்படிக்கத்தெரிந்துகொள்ளுதல் முற்கூறிய விஷயங்களை புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள் மூலமாக

அறிந்துகொள்ள ஸஹாயமாக இருக்கும். இதனால் கைவிஷயங்களுக்கும் பலமாக இருக்கும் குடும்பத்தவர்களுக்கு ஞானம் விருத்தியாகும். ஆகையால் எல்லாக்கல்விகள் மூலமாகவும் நமது வீட்டிற்கு ஆதாரமாகவும் உள்ள ஸ்திரீகளும் அவர்கள் மூலமாகக் குடும்பங்களும் ஞானத்தை அடைந்து, நம் ஜாதிய விஷயங்கள் நிலைபெற வேண்டும்.

ஸகலவித கல்வி பயிற்றுவதற்கும், ஒவ்வொருவரும் தமது திறத்தாரது பொதுநன்மைக்கு ஸஹாயமாகவும், அதன் மூலமாக ஜாதிய நோக்கத்தைப் பூர்த்திசெய்ய ஸஹாயம் ஆவதுமே நோக்கமாக இருத்தல் வேண்டும். அந்தந்த ஜாதிய சிறப்பையே அவர் அவர்கள் பின்பற்ற வேண்டும். ஆகையால் நமது பெண்களுக்கு நமது பாரதஜாதிக் குத்தக்கவாறு நடப்பதற்கு வேண்டிய கல்வியைக்கொடுக்காது மற்றைய ஜாதியாரைப்போல நடித்து அவரது ஸமூகத்திற்கு உபயோகப்படும்படி கல்வி கற்பித்தல் முழுமூடத்தனமே ஒழிய வேறில்லை. பாரத ஜாதியிற் பிறக்கும் சிறந்த புருஷன் ஒருவன் கூட இம்மாதிரியான பெண்ணை விவாஹம் செய்துகொள்ள ஒருநாளும் விரும்பமாட்டான்.

நமது பெண்களுக்கு நமது ஜாதிக் குத்தக்கபடி நடந்துகொள்ள வேண்டியதற்கு அவசியமான கல்வியைப்பிற ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் உத்தியோகம் உண்டி. வீட்டிற்கு எஜமானியாகவாய்க்கும் மும்மையே இதை ஒரு சிறந்த கடனாகக்கொண்டு தொழில்செய்யவேண்டும். இவ்விதக் கல்வி ஒவ்வொரு வீட்டிலும் குழந்தைகளுக்கு பயிற்றுவித்தால் அவர்களுக்கு ஞானம் விருத்தியாக, சக்தியும் விருத்தியாகும். ஆகையால் பெண்களுக்குக் கல்வியை வீட்டில் பயிற்றுத்தொடங்கவேண்டியது அவசியம்.

சிறந்த கல்விக்கு மூன்று முக்கிய பாகங்கள் உண்டு. அவையாவன : முதலாவது, குழந்தை பருவத்திய கல்வி; இரண்டாவது தீர்த்தயாத்திரை;

மூன்றாவது, தனக்கு நுகிர்த்தவழியில் ஒருவன் தொழில் செய்யவேண்டியதற்கு ஸஹாயமான கல்வி ஆகிய இவைகளே. ஸாஸ்திரியைப்போன்ற பெண்மணிகளும் இம்மூன்றுவிதக் கல்விகளைப் பயின்றே இருக்கிறார்கள். நாம் இறக்கும் வரையில் கற்பவர்களாகவே இருக்கிறோம். இத்தொழிலுக்கு முடிவேகிடையாது. இப்படி இருப்பினும், நமது வாழ்க்கைக்கொழிலில் அமரும் முன்னர் தீர்த்தயாத்திரை நமது மனத்தை ஒழுங்குபடுத்தி விசாலப்படுத்தியிடும். இந்த யாத்திரை நம் பாதகண்டத்திற்குள்ளே தான் செய்யவேண்டும். பெண்களுக்கு அர்ய தேசயாத்திரை நல்லதல்ல. இவ்விதயாத்திரை ஒருநோக்கமும் இன்றி ஏற்படுவதால், அதிக போஜனம், அஜீர்ணம் எவ்வாறு தேசத்திற்குத்திங்கு விளைவிக்குமோ அவ்வாறு நமது மனத்திற்கு இது திங்கு விளைவிக்கும்.

பாதகண்டத்து உள்ளும், நோக்கம் இன்றி ஒருவன் யாத்திரை செய்தால், அவனுக்கு சிறந்த ஞானம் உண்டாகாது. கேவலம் விசித்திர விஷயங்களைப்பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவலும், ஸதாமாறுதலையே அபேக்ஷிக்கும் பேராவலும் மேலுத்திக்கும், குழந்தைப்பருவத்திற்கற்கும் கல்விக்கு நமது தேசாபிமானம் முதலிய நற்குணங்களை உண்டாக்கத்தக்க யாத்திரை முடிவில் அத்தயாவசியகம். ஒருவன் யாத்திரைசெய்து அதிலிருந்து சிறந்த பயனை அடைய முன்னதாகவே நல்லவிதக் கல்விப்பயிற்சி அடைந்திருத்தல் வேண்டும். சித்தூர், (ராஜபுதனம்) காசி, உச்சினிமாநகர், ரெய்கார்கோட்டை, ஆஜிந்திவு, காஞ்சிபுரம் முதலிய இடங்களைக்கண்டு ஆந் திக்க முன்னதாக எவ்வளவு சிறந்த கல்விப்பயிற்சி அவசியம் இருத்தல்வேண்டும்? இந்தியாவில் உள்ள விசேஷ ஸ்தலங்களில் இவைகள் எவ்வளவு?

இவ்விதக் கல்வியை ஒவ்வொரு வீட்டாரும் தாமே பயிற்றுத்தொடங்கவேண்டும். இதனால்

மது ஜாதிய சிறப்பை அடைய ஒவ்வொரு வனும் தகுந்தவனான். இத்தொழிலில் ஒவ்வொருவரும் மனதாஸ்வயநயம். சுருதாது செய்தல்வேண்டும். சிர்த்தி முதலியன வரவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இத்தொழில்செய்வதாற் பயனில்லை. இவ்விஷயத்தில் ஒவ்வொருவனுக்கும் தாய்நாடாகிய பாரத பூமியே மேல்! நான் எம்மாத்திரம்! என்ற எண்ணம் வளரவேண்டும். இதனால் தனது ஸுகம் முதலியவைகளைக் கவனியாது ஜாதியச் சிறப்பிற்கு உள்பட பிடிபடும் திறன் ஒவ்வொருவனுக்கும் வரும்.

பெண்களுக்கு இவ்விஷயங்களில் ஒன்றும் செய்ய முடியாதாயினும், அவர்கள் அவரது மனப்பூர்வமான எண்ணம், கடவுளைத்தியானித்தல் முதலிய சார்த்தத்தொழில்களால் புருஷர்களைத் தொழில்செய்ய வேண்டியதற்குத்தக்க ஸஹாயம் செய்யவேண்டும். இம்மாதிரி ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சிறந்த எண்ணங்கள் பெண்களுக்கு ஏற்படுமாக்கில் இவைகளால் சிறந்தகாரியங்கள் நடக்கும் என்பதற்கு ஐயம் இல்லை. நூலென்று சிறந்த தொழில்களைச் செய்யப் புகுவதைவிட உறுதியாக நல்ல எண்ணங்களைக் கடைப்பிடித்தலே சிறந்தது. பெண்களும் இந்த எண்ணங்களை உறுதிப்படுத்தவேண்டும். அப்பொழுது புருஷர்கள் இவைகளால் துண்டப்பட்டு தொழில் செய்வார்கள். ஆகலால் பெண்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கல்வி, நன்றாக தொழில் செய்தல், உவ்வளவு கஷ்டம் வந்தாலும் கைநியமாக அனுபவித்தல், சிறந்த விஷயங்களில் பற்றோடிருத்தல், தமது சுற்று முற்றும் உள் விஷயங்களை மறந்து மேல்நிலையை அடைதல், பெரிய பொதுவிஷயங்களை அறிந்த மனம் உருகுதல், ஜாதிய சிறப்பை எண்ணி அசைவற்றிருத்தல் ஆகிய சிறந்த விஷயங்களை உண்டாக்கத்தக்க தாக இருக்கவேண்டும் என்பது யாவரும் அங்கீகரிக்கவேண்டிய விஷயமே.

ஆ. சீ. க.

உலக வாழ்க்கை

WORLDLY LIFE

பண்டையகாலத்தொடங்கி அனைவரும் மானிடை வாழ்க்கையின் அளவற்ற துன்பங்களைக் குறித்து முறையிட்டி வந்திருக்கிறார்கள். பேரின்பத்தையே தேடும் ஞானிகள் உலகவாழ்க்கையை 'வீண்மையை' என்று வெறுத்திருக்கின்றனர். பெரியோர் சீரத்தின் அற்பசிலைமையையும் வாழ்க்கையின் கஷ்டங்களையும் குறித்து 'வானிரவில்', 'மலையாடும் குச்சு', 'புன்னுனிமேனீர்' என்றும் 'பிறப்பினும் பெருங்கடல் தீவினைப்பிறவி வெஞ்சிறை' என்றும் பலவாறு உவமித்திருக்கின்றனர். மானிடைகதி துன்பமயமானது, இம்மையில் அச்சத்தையும் துக்கத்தையும் தருவதென்பதற்கு மற்றெல்லா விஷயங்களிலிடும் பிரத்தியக்ஷமாய், அதன் உண்மையை உறுத ஓசை முதற் பெறியாய்களையும் இடைவிடாது மனதில் பதியச்செய்வதால், மேற்கொள்ள காட்டி சத்திப்பதே அவைசியம்.

வாழ்க்கையை ஊன்றிகோக்கின், சிறை முறையின்றி பாடுபிதல், வரையின்றி உழைத்தவருதல், எண்ணம் சிறைவேறாமல்போதல், மனக்குழப்பத்தால் துக்கமடைதல், இவைகளையன்றி மற்றதை அனுபவிக்கிறோம்? பூர்வ சரித்திரங்களைப்படித்தால் சண்டை சச்சரவு, தோல்வி, அக்கிரமங்கள், துரதசை இவைகளையன்றி மற்றதைக் காண்கிறோம்? ஒருவருடும் பஞ்சம் வருகிறது; மற்றொருவருடும் புகம்பம் வருகிறது. புத்தம் களிநிலும் தொத்த வியாதிகளினாலும் தேசங்கள் சிலகூலத்து இராஜாங்கங்கள் அழிந்துவிடுகின்றன. கொறிக்கோன்மன்னருடைய கொடிய கிருத்தியங்களினாலும் வெற்றியரசர் வெற்றியினாலும் உலகத்தின் சமாதானம் கெடுகின்றது. கேட்டின் விகாரங்களே எங்கும் சிறைத்திருக்கின்றன. துதன கழிவுகளால் வாழ்க்கையை இனிமையாக்குவதன்றி, சிலஜனங்கள் போர்க்களத்தில் வெற்றி கொள்வதிலும், பிறருக்குத் துன்பம் விளைவிக்கும் சத்தியிலும், சத்தி அடைந்தோர் என்னும் அகங்காரத்திலும் ஐயுற்றும் அடைகின்றனர்.

உலகவியன்பம் எவ்வளவுவென்று வெளியில் கர்ணப்படுகிறதோ அதைவிட உண்மையில் மிகக்குறைவே பொதுஜன சௌக்கியம், அகாவது பொதுஜன கஷ்ட

டங்கள் அந்நிவாரணயான சமயங்களில், ஜனங்கள் திருப்தியடைத்து சுகமாய் வாழ்வதாய்க் காணலாம். எத்திசை நோக்கிலும் ஜயம், சம்பத்து, கொண்டாட்டம், கோலாகலம், பொதுஜனபயம், அபாயம் ஒன்றுமில்லை; முறையிடக் குறைகளேயில்லை. இத்தகைய பொதுஜன சமாதானத்தினால் பிரதி மனிதனுக்கும் உண்டாகும் கண்மை யிக்சிறிதே. அதிருப்தி, வருத்தம், பகை முதலியவைகேடு இயற்றியவாதே யிருக்கின்றது; இவைகளால் நாம் வந்துகொண்டே யிருக்கிறது; இவ்வகைத் துன்பங்களுக்கு இரையாய் சிந்திரரை சமிகாடி இழுத்த வண்ணமாயிருக்கிறது.

ஒருவன் ஒரு வீரோத நாடகச்சபையில் நுழைகிறான். அங்கிருக்கும் ஒவ்வொருவர் முகத்திலும் சந்தோஷமாகிய கையே காணப்படுகிறது. அவர் பிறரால் தாம் சந்தோஷப்படுவதையும் பிறரைத் தாம் சந்தோஷப்படுத்தும் தவிர், வேறு நோக்கில்லாதவர் போலவும், மற்றெந்த அலுவலுமில்லாதவர் போன்றும் உட்கார்ந்திருக்கின்றனர். இதைப் பார்ப்பவன் சகஜமாய் என்ன எண்ணக்கூடும்? பயமும் கவிலையும் நீக்கப்பட்டு மனவமைதிக்கும் சந்தோஷத்திற்கும் பொருத்திய ஆனந்தாசிரமம் இதுவேயாகும் என்று நினைப்பான். கீழ்அந்தல்கிலிருப்பவர் தங்களுக்கு எட்டாத ஆடம்பரம், வீரோத விளையாட்டு, இவைகளைப்பார்த்து மேற்கூறியவாதே சிந்தித்தேவ்ருகின்றனர் என்று நாம் அறிதல் எளிதே. ஆனால் இத்தகைய பிரயுக்களது உதல்வசையால் கூடுவோரில், தன் அசுமாதானத்தையும், தன் கோயர்களின் வாழ்க்கையை அரிக்கும் அவமானங்களையும் கஷ்டங்களையும் கணக்கிடுகிக் கூறமுடியாவதர் யாருளர்? அநேகர் ஒன்று கூடி நான்கள் அனுபவிப்பத ஆனந்தத்தை அனுபவிப்பதுபோல் பாசாங்குசெய்து, எல்லாவிதக் கற்பனைகளையும் உபயோகித்து இவ்வாழ்க்கையை அலங்கரிக்க முயன்று, தங்கள் உண்மை ஸ்திதியைப் பிரதிபலிக்கின்றனும் மறைப்பதே உலகவாழ்க்கையின் உண்மை பதவியின் இயற்கையாயிருக்கிறது.

பிறர் கண்ணுக்கு உடனே புலப்படும் இன்பம் பொருளின் மேலது; இதுவும் பொய் இன்பமே. உண்மையில், இவ்விலகின்ற கண் நாம் பார்ப்பதைவிட மிக்க வறுமையுள்ளது. ஏனெனில் பெருஞ்செல்வம் படைத்தோர் பலர், தாம் பெற்ற பொருளினும் பெரியதொர் ஆசையுடையவர்களாய் இருக்கிறார்கள்; அநேகர், பிறர் அனுபவிப்பதைப்பார்த்து தங்குரை

களைக் கணக்கிடுகிறார்கள். மற்றும் பலர் தம் வாழ்க்கைக்கு அவசியமான வஸ்துகளைத் தாம் வேண்டுவதை உலகவாழ்க்கையின் சிர்பத்தங்களாய் பிரறியாமல் மறைத்து, தம் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத அநேக சுகசொகரியங்களை விட்டுமறித்து ஸ்திதிவந்தர் போலவும் மகிமகிழ்ச்சியுள்ளவர்போலவும் நடிக்கிறார்கள்.

ஆயினும், அநேகர் தன்வந்தர்களாயும், தரித்திர தசையினின்றும் தூர நீங்கியவர்களாயும் இருக்கின்றனர். ஆனால் செவ்வம் மனவமைதியை விலக்குவதற்கு சக்தியற்றது. உன்னத பதவியடைந்த மானிடருக்கும், இவ்வாழ்க்கையின் இனிமையை அழிக்கும் மனக்கிஷேசம், சந்தேகம், பயம் முதலிய கோடுகளை நீக்கிவிடமுடியாது. இத்தகையோர் பிறரைக் காட்டிலும் எவ்வாறு உயர்ந்த ஸ்திதியிலிருக்கிறார்களோ அவ்வாறு தம் சிப்பந்திகளின் தீரோகத்துக்கும், பெயரைக் கெடுப்போருடைய அவதூறுக்கும், எதிரிகளின் ஆக்கிரோஷத்திற்கும் ஆளாகின்றனர்.

துன்பம் உலக வாழ்க்கையினின்றும் பிரியாமலிருப்பது. மானிடர் அனுபவிக்கும் துன்பங்களில் தாரதமயியம் காணப்படினும், அவருடைய நடவடிக்கைக்குத் தக்கவாறு அவை கோடுவதாகத் தோன்றவில்லை. நீதிசாஸ்திரம் பயின்ற சிபுணர் சிலர் ஒவ்வொருவர் வாழும் அவ்வாறு கைக்குள்ளிருக்கிற தென்றும், பிற தெய்வங்களைவிட முன்னோக்கி வைத்து பெருந்தெய்வமென்றும், ஆனந்தம் கற்குண நற்செய்கைகளின் தவறாத பலனென்றும் பெருமை பேசிப் பிதற்றுகிறார்கள். ஆனால் உண்மையிலோ, பரந்தாமன் எய்யும் பசுபிசன். கல்லொழுக்கமேனும் வலிய கவசத்தையும் கெடுதலிச் செல்லுமியற்கையான தாக்கிரத்தயங்களைச் செய்வதினாலேயே நாம் எப்பொழுதும் கஷ்டம் மனுபவிப்பதில்லை; அவைகளைச் செய்யாதிருத்தலினாலேயே நாம் எப்பொழுதும் கஷ்டமனுபவிப்பாமல் இருப்பதில்லை. சீமோர்கிருத்தியங்களால் நம்மக்கள் நலியார் என்கூறற்பாலதே? நோக்குகால், கல்லொழுக்கமே அதைக் கெடுக்கமுயலும் கொடிய பகையை உண்டாக்கக் கூடும். யோக்கியனுவிருந்த மாத்திரத்திலேயே ஒரு மனிதனுக்கு துரோகம் செய்யும் போலிதன்பார், சொந்தக்கோத மக்கள், கற்பற்ற மனைவி இரார் என்று தடவுள் ஏற்படுத்தவில்லை. அத்தகைய மனிதர்க்கவலையோடும் சிரத்தையோடும் ஈட்டிய பொருளை அவன் மக்கள் மிகுந்திச் செலவழித்து வீணாக்கு

வகையும் அவன் புத்திமதியை செலிக்கொடுத்ததுக்கேட்டு அனுசரிப்பது தர்வழியிலேயே நடத்தலையும், அவன் செய்த கன்றியை பிறர் மறத்தலையும், திரந்திய சுகமாய்க் காணக்கூடும்; பொய்ப்பிராதுகனாலும் பெயர் கொட்டு பணமுடிதல் கூடும், அசிலிய தீர்ப்பினால் இறத்தலும் முடியும்.

சூலோரும் தீயோரைப் போலவே, இப்பந்தையாய் சம்பவிக்கும் இடர்களுக்கு உட்பட்டவர்களே. கல்லவர் பயிரும், மழையின்றி வாடுகின்றது, அவர் கால் கடைபும் வியாதிவந்து இறக்கின்றன; அவர் வீடுகளும் தீப்பிடித்த எறித்துபோகின்றன; அவர் பல்புலர்களும் கடவில் புயற்காற்றால் முழுக்குகின்றன; மும்மையும் அறியவல்ல முழுஞானிகளாலும் அவர் சீரம் கணக்கற்ற கண்டங்களுக்கு உட்பட்டனவே; தேக அபச சக்தியத்தால் உண்டாகும் வலியை அவர் அனுபவித்தே தீரவேண்டும்; ஏதேனும் ஒரு கோய் அவரை வாடிக்கிறது, வாழ்காசெல்லாம் அந்த கோயின் வேதனையினால் வருத்தி, சிலவேளை வலி பொறுக்கமாட்டாமல் பெருமூச்செறித்தும் மற்றும் சிலவேளை எழுந்து கட்டை சக்தியற்று படுத்த பரிக்கையப் கிடத்தும் எல்லம் கழிக்கவேண்டி வருகிறது.

இவ்வாறு கல்லோருக்கும் தீயோருக்கும் கிரம வித்தியாசமின்றி துன்பம் விளாதலால், நீதிசால் திரபண்டிதர் மறுமையுண்டென்று கூறிக்கொள்ளுகள். ஏனென்றும் இம்மையில் இன்பதுன்பங்கள் கல்லோர் தீயோராகிய இருதிருத்தோருக்கும் ஒருவாரும் அமைதலானும் இறைவன் சிதைவோடுதலானும், மறபிறப்பு உண்டென்றும், அப்பொழுது மானிடர் அவரவர் செயல்களுக்குத்தக்கவாறு பரிபாலிக்கவும் சித்திரிக்கவும் பரிவாரிகள் என்று சிச்சயிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

மேலும் கடவுள் கருணைக்கூடல் எனக்கூறப்படுதலால், இம்மை துன்பமயமானதாலும் மறுமை உண்டென்று கூறிக்கூடும். வாழ்க்கையின் இன்பமே மிக்சரிந்து, மானிடவியற்கை, முன்பு பட்ட கஷ்டங்கள் சினைத்து வருகின்றதும், இவ்வரு மிடர்களே எண்ணி மனம் பசுத்தது ஏற்கு வதுமாயிருக்கிறது. மனிதர்க்கமைந்த ஐம்புலன்களையன்றி அறிவுமுதலிய அசிய சக்திகள் அவனை அடிமையாக்கி, சிதைவெழுத ஆசைகள் புல வாதிக்கின்றன; அலுன் விலக்கு விற்கமுடியாத விபத்துகள் பல கேடுகொண்டன. நம்ம கேரிடப்போகாத ஆபத்துகளை அஞ்சி அயர்

கொள். இதைப்பெல்லாம் எண்ணிப்பார்க்கில், கடவுள் அருள்முத்தியாதலால் சகல சம்பூரண ஆசைத்தகை அடையலாவேதொர் மறுமை, உண்டென்றே சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

இதுநிற்க ஹருதய சக்திக்கும், மோஷார்த்தமான சாதனங்களுக்கும் துர்திசையே முக்கியமும், சம்பத்தோ, சம்பூர்ணமின்றி கஷ்டங்களுடன் கலந்துவரினும், மதியையமக்கி, மனைத இம்மைமீதிலேயே இருத்தி, ஒருவிதப் பொய் உற்சா சக்தையும் மீளப்படுகிறபயும் உண்டாக்கி, தான் அனுபவிக்கும் செல்வம், செல்வாக்கினத்தையும் அளித்த அண்ணல அடியோடு மறக்கச் செய்யும். மானிடர் தாம் பொருளைத்தேடிவைத்து மாத்திரத்திலேயே அது அழியாது என்ற சிச்சயமும் மனச்சமயமும் உள்ளனவும் உண்டாகாதென்றும் உறுதியையும் வேதாத்தலிவ்யபக்களையும், தமக்குத்துன்பமேந்தகாலத்தன்றி அறிய மாட்டார்கள். மேலும் தங்குக்குப் பலித்த பாக்கியம், தமசா. துரியம் தைரியம்முதலிய குணவிசேஷங்களால் அடைந்த பலனல்ல, பகவான் செயலே என்று எண்ணவும் மாட்டார்கள்.

இடைவிடாது கம்மைச்சுற்றி சிந்தித்து துண்டிம் சோதனைகளை லிலக்கவேண்டின், யாக்கை நிலயா மையைப் பற்றியும், நம் கவனத்தைக் கவரும் பலவகையினிடங்களின் உண்மை இயற்கையையும் அவைகளின் சாகவத பின்மையைப் சதாகாலமும் தியானிக்கவேண்டும்; அவ்வகைத்தியானம் துன்ப மனுபலிப்போர்க்கே இயலும்; பொருளையே பெரிதா கவேண்ணி வாழும் புல்லறிவானளுக்கு, யமனே, நீ எவ்வளவு அகோரமுள்ளவருகைக் காணப்படுகிறது!

கம்வாழ்க்கை இன்பமயமாயும் நரோவாரும் அமைதியும் சமாதானமு முள்ளதாயிருப்பின், வாழ்வின் இறுதியை உண்னலாற்றோம், எமனே இரவில் வரும் கள்ளின்பிப்பால் வந்து கம்முய்கரைக் கவர்ந்து செல்வன்; அவன் வரும்படியும் காழ் 'யாக்கைமாலாய பயன் கொள்ள' இன்றி பமையாத சக்தியாடுகளைத் தொடக்கியே யிரோம்.

இவ்வாறு இன்னல் இறைவன் சினைக்குரியன்று; வீட்டையும் வழி. பார் பாதம் தீண்டப்பொருதமு னிகள் பலர் எவ்வளவோ இடர்ப்புருக்கின்றனர். திருமுத்திகளுக்கும் ஒவ்வொரு காலங்களில், துயரடைய கோர்த்ததென்று புராணங்கள் கூறுகின்றன வன்றோ?

கோ. சுந்தரமய்யர், B.A.

விடாமுயற்சி PERSEVERENCE

நல்லகாரியங்கள் எவற்றில் நாம் பிரவேசிப்பினும் விடாமுயற்சி இன்றியமையாத சாதனம். தெய்வச்செயலால் ஸம்பசிக்கும் இடையூறுகளால், காரியத்தாழ்ச்சி உண்டாகும் பட்சத்தில் அது நம்முடைய குற்றமாக எண்ணப்படமாட்டாது. ஒருநாள் சோம்பலாபும், ஒருநாள் ஊக்கமாயுமிருந்தல் பலனைத் தீராது. ஓர்காரியத்தை முடிக்கவேண்டுமாயின், மெய்வருத்தம், பசி, தூக்கம் முதலியவைகளைத் துறத்தல்வேண்டும். ஏறம்பு ஊறக் கல்லும் தேயுமாகையால், விடாது முயல்வோமாயின் முடியாதகாரியம் இல்லை. தாமதமுயல்வோர் விதியையும் வெல்லக்கூடும். சிவர்க்குச் சீரிர அமைப்பே விடாமுயற்சிக்கு அனுகூலமாபிரும்பதாயில்லை. சிலர் சாதனங்கள் பலவிரும்பும் சோம்பற்பழக்க மிகுதியினால் ஒரு காரியத்திலும் ஊக்கம் வைப்பதில்லை. இப்படிப்பட்டவர்கள் உலகத்திற் முன்னுக்குவரமாட்டார்கள். செல்வவிரும்பியை உத்தேசித்தோ, கல்விப்பெருக்கை எண்ணியோ, எவன் இடையிடாமுயலுகிறானோ அவனே புருஷன்; மற்றவர்களைத் திரணமாகத்தான் எண்ணவேண்டும். முன்யோசனையுள்ள எவர்க்கும் விடாமுயற்சியின் பயன் நன்றாய் விளங்கும். அவிவேகிகள் பிடித்தகாரியம் முடித்தலில் ஒரு காலத்தில் இருப்பதபோல மற்றோர்காலத்தில் இல்லாமல் அவமானமடைவர். உலகத்தில் பெரிய காரியங்களைச் சாதித்தவர் அவைவரும் விடாமுயற்சியுடையவர்களா யிருந்திருக்கிறார்கள் என்பது பலதேச சரித்திரத்தாலும் நன்றாய் விளங்குகிறது—கிருதபுத்தில் மிகவும் தர்மமாய் ராஜ்யபரிபாலனஞ் செய்துவந்த ஸகர சக்கிரவர்த்தி இந்திரப் பட்டமடையவேண்டுமென்று அசுவமேதபாகஞ் செய்யத்தொடங்கினார். அதையறிந்து இந்திரன் அருகையமேற்கொண்டு அந்த பள்ளு குதிரையைப்

பாதாளலோசத்தில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த சபிலிஷியின் பின்பக்கத்தில் ஒளித்துவைத்தான். இதனையறிந்து ஸகர சக்கிரவர்த்தியின் அறுபதினாயிரம் மக்களும் பூமிபைப் பரித்துப் பாதாளத்திற்குச்சென்று சபிலிஷியின் ஆசிரமம் புகுந்தனர். அவர்களுடைய சந்தடியைக்கேட்டு யோகநிஷ்டையிலிருந்து தவசிவிழித்துக் கோபத்துடன் அவர்களைநோக்க அந்த அருபதுவாயிரம்பேரும் சாம்லாயினர். அச்செய்தியைக்கேட்டுச் சக்கிரவர்த்தி தூக்கம் மேலிட்டு மனம்பழுங்கி மாண்டனர். பின்பு சக்கிரவர்த்தியின் பேரனை அம்சமந்தனுக்கு பட்டங்கிடைத்தது. அந்த அம்சமந்தன் சிறப்பன்புமா அநியாயமாய் மரித்துப்போனமையின், அவரது நீறை நீரிக்கரைந்து அவர்களுக்கு நற்கதி புண்டாக்கவேண்டுமென்று எண்ணிக்கொண்டு பிரயத்தனப்பட்டான். அச்சமயத்திற் கருடன்தோன்றி “அரசே! தேவகங்கையைக் கொணர்ந்து அதனில் அந்தச் சாம்பீலிக் கரைத்தால் உன் பிசுருக்களுக்கு நற்கதி வாய்க்கும்” என்று சொல்லிப்போயினன். அம்சமந்தனும் அவன் புதல்வன் தீர்ப்பனும் கங்கையைக் கொண்டுவருவதற்கு பெருமுயற்சிகள் செய்தார்கள். ஆயினும் அவர்களுடைய எண்ணம் கைகூடவில்லை.

கடைசியில் திரிபனுவைய வம்சத்தில் உதித்த பகீரத மகாராஜர் சிறிதுதாலம் அரசுபுரிந்து பின்னர் ராஜ்யபாரத்தைத் தன் மந்திரிகளின் வசம் ஒப்புவித்துத் தம் முன்னோர்களுக்கு நற்கதி உண்டாக்கவேண்டுமென்று பிரம்மாவைக் குறித்து தவஞ்செய்தார்கள். பிரம்மா பிரத்தியட்சராகி “உனக்கு இஷ்டமன்னவரனை கேட்டுக்கொள்” என பகீரத மகாராஜர் “தேவகங்கையைப் பூமியில் விடவேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்தார். பிரம்மா “ஐயா! கங்கையை யான் பூலோசத்தில்விடின் அவன் மிக்க ஆரவாரத்துடன் வருவான். பூலோகம் நாசமாய்விடும். அவளது வேகத்தைத் தடுப்பதற்கு ஈசுவரல்லாது மற்றெவராலும் முடியாது. அவளைத் தரிக்குமாறு ஈசுவரை வேண்டி

டிக்கொள்.' என்று சொல்லி மறைந்தார். உடனே பகீரதர் ஈசுவரரைக்குறித்துத் தவம் புரிய அவர் பிரத்தியட்சராகி அரசரது இஷ்டப்படி கங்கையைத் தரித்துக்கொள்ள ஒப்புக் கொண்டார். பின்னர் பிரம்மலோகத்திலிருந்து அதிக ஆரவாரத்துடன் கங்கை வந்துகொண்டிருக்கையில், அவளுக்கு அவ்வளவு அகங்காரமாவென்று பரமசிவன் கோபமடைந்து தம் சடையினில் அவளைக்கட்டினார். ஒருதுளி நீரும் இப்புறம் வராதநாபிற்று. அப்போது பகீரத மகாராஜர் ஈசுவரரைக்குறித்து மறுபடியும் தவம் புரிந்து, பூலோகத்திற்கு கங்கையைத் தயவு புரிந்து அனுப்பவேண்டும். இல்லையெனின் தம் பிரயத்தனம் வீண்போகுமென்று முறையிட்டிக்கொண்டார். கருணாநிதியான ஈசுவரர் மனமிங்கி பகீரதரின் பின்னரே செல்லுமாறு கங்கைக்குக் கட்டளைபிட்டார். அரசர் பூதீள லோகத்திற்குப் புறப்பட்டு, ஜன்னு என்றும் ரிஷியின் ஆசிரமத்தின்வழியே போய்க் கொண்டிருந்தார். அவர் பின்னரே வந்துகொண்டிருந்த கங்கையானவர் ரிஷியின் ஆசிரமத்தின் மீது பரவிச் செல்வராயினர். பர்ணசாலையெல்லாம் மிதக்கூற்றது. அதைக்கண்டு ரிஷி கோபமுண்டி கங்கையை ஆபோசனம் செய்து விட்டனர். பகீரத மகாராஜர் "ஸ்வாமி! அநேக வருஷங்களாய் எம் பிதுருக்கள் கதிகாணுது கிடக்கின்றனர், கங்கையைக்கொணர்ந்து அந்தழலமாய் அவர்களை பிடுகுதந்தன்மையைப் போக்கவேண்டுமென்று எம் முன்னோர் வெகுஸாஹஸப்பட்டனர். எல்லாம் வீணாயிற்று. நான் ஒருமுறை பிரம்மாவையும், இரண்டுமுறை ஈசுவரையும் குறித்து அநேக வருஷங்கள் கடுந்தவம் புரிந்து மிக்க பிரயாசைப்பட்டு இந்த தேவதங்கையைக் கொணர்ந்தேன்! கடைசியில் எழுது சிரமம் பயன்படா

தாபிற்றே! இப்போது என் காரியமெல்லாம் கெட்டுப்போயிற்று. இனி எனக்குக் கதியென்ன! தமது கிருபையினாலேயே நானும் எம்பிதுருக்களும் கடைத்தேறவேண்டும்' என்று அந்த ரிஷியை நமஸ்கரித்துத் தம் விருத்தார்த்தத்தை யுறைத்துக் கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டனர். அந்த தபசியானவர் மனயிறங்கித் தம் காதின்வழியே கங்கையை வெளியிட்டனர். சந்தேகாஷ்த்துடன் பகீரதர் அந்தக் கங்கையை அழைத்துகொண்டுபோய், தம் பிதுருக்களின் சாம்பலீன்மீது பாய்ந்தோமோறு செய்தனர். அதனால் ஸகர மகாராஜரின் அறுபதினுபிரம்மங்களும் நற்கதியடைந்தனர். தாம் செய்த மகாபிரயத்தினம் நடந்தேறியதென்னும் மனவெழுச்சிபுடன் பகீரதர் பிதுருகாரியங்களை நிறைவேற்றித் தம் ராஜ்யத்திற் கேகிக் குடிகளைப் பாதுகாத்துச் சுகமாயிருந்தனர். எத்தகைய காரியமாயினும் அதனைப் பகீரத மகாராஜரைப்போல் சிரமப்பட்டுச் சாதிக்கவேண்டும். விடாமுயற்சியென்பது நமக்கு இருக்கவேண்டிய நற்குணங்களுள் முக்கியமானது. பெரும் பிரயத்தினங்களுக்கேப் பகீரதப் பிரயத்தினம்' என்று பகீரதர் செய்த விடாமுயற்சியை உதகரித்துச் சொல்வது வழக்கம்.

அதமர்கள் (கடைமக்கள்) இடையூறு நேரிடுமென்னும் பயத்தினால் எந்தக் காரியத்தை யும் செய்யத் தொடங்கார்; மத்தியமகள் தாங்கள் ஆரம்பித்த காரியத்திற்கு இடையூறுவரின் அதனைக் கைவிட்டுச் சும்மாயிருப்பர். உத்தமர்கள் (மேன்மக்கள்) தாங்கள் மேற்கொண்ட காரியத்திற்கு எத்தனை விக்கினங்கள் அடிக்கடி நேரிடினும் அக்காரியத்தை நிறைவேற்றாது விடார்.

உழவுநூல் AGRICULTURE

(முன்னொடர்ச்சி)

சரித்திரம் :—

18-ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில்தான் ஒரு பயிரிக்குப்பின் வேறொரு பயிரையிடுவதனால் விளையும் பலனை பிரத்தியக்ஷமாய்த் தெரிந்து கொண்டார்கள். முதலில் தானியப்பயிர்களைப் (cereals) பயிரிட்டு அதற்குப்பின் கால்நடைகளுக்குவேண்டிய புல் அல்லது தட்டையை விளைகிறார்கள். கால்நடைகள் யதேச்சையாய்ப் புல் மேய்வதால் அவை போதுமானபடி உரத்தைப்போடும். அவ்வாய் முதலில் தானிய விளைச்சலால் நிலத்துக்கு உண்டான கஷ்டத்துக்கு ஈடாகும். நிலத்தின் கழிவு நீரை வாங்கிக்கொள்வதற்கு விடிசால் கட்டியும் மற்ற சாஸ்திரியமான முறைகளை பதரசரித்தும் வந்தார்கள். ஆனால் அவையெல்லாம் முற்றுப் பெற்றவையாயிருக்கவில்லை. குழாய்களை வழிக் கால்களாக உபயோகிக்கவில்லை. ஆனால் அவற்றிற்குப் பதிலாக கல்லையும் புல்நாம்பற்றையும் பனைமட்டையை உபயோகித்து வந்தார்கள். வியவசாயிகள் வழக்கமாகப் பயிரிட்டு வந்ததைவிடப் புதிதாய் வேறுபயிர்களும் விளைவிக்கலானார்கள். 1750-ல் உருளைக்கிழங்கை வயல்களிலும் புதிதாய்ப் பயிர்செய்யதொடங்கினார்கள்.

1790-ல் ஒரு வகை மதுமான கிழங்கை (Sweet Turnips) பயிர்செய்தார்கள். 1795-ல் மான்சொல்ட் (mangold) என்னும் கிழங்குப்பயிரையும் வசந்தகாலத்தில் பயிராகும் கோதுமை (Spring variety of wheat) ஒரு விதப்பயிரையும் உண்டாக்கினார்கள்.

1760-ல் பேக்வேல் என்பவர் கால்நடைகளை விரந்திப்பண்ணுமுறையைக் கண்டுபிடித்தார். அதனால் அவை புஷ்டிப்பையும் மேன்மையையும் அடைந்தன. 1777-ல் (Bath and

West Society of England) என்னும் ஒரு சங்கம் ஏற்பட்டு வியவசாயத்தை விரந்திப்பண்ணுவதென்ற முக்கிய எண்ணத்துடன் உழைந்துவந்தன. இது தவிரவும் பிரத்தியேகமாக 'வியவசாயச்சங்கம்' ஒன்று உண்டானது. 1794-ல் வரையிலும் இங்கிலாந்து வேல்ஸ் (England and Wales) உள்ள சாகுபடி நிலத்தில் பாதிக்குமேலே வேலியால் அடைக்கப்படாமல் வெளிப்பாக்கிடந்தன. ஸ்காட்லந்து (Scotland) தேசத்திலும் பெரும்பாலும் அப்படியேயிருந்தது. 1882-ல் வரையிலும் இவ்வாறேயிருந்தன. இப்பொழுது முற்றிலும் மாறிப்போய்சிட்டன. ஆசையால் முன்பு எப்படியிருந்தன வென்பதை அறிந்துகொள்வது அரிதாய்விட்டது. ஆள்கள் பரக்கக்கூடக்கும் மட்டுமுடிகளில் வசித்துக்கொண்டு பொதுவாய் நிலத்தைக் கூட்டுக்குப் பயிரிட்டும் தந்தம் குடிசைகளிலிருந்தே ஜீவனோபாயிற்றதத்தேடியும் வந்தார்கள். முக்கிய பாட்டைகளிலிருந்து இக்கிராமங்களுக்குக் கிளைவழி கிடையாது. குடிசைகளிலிருந்து வயலுக்குப் போவதற்குச் சரியான பாதை கிடையாது. எல்லாம் சேறாகவும் நெருக்கமான ஒற்றடிப்பாதைபாகவே யிருக்கும்.

இவ்வாறு தக்க பாதைகளின்மையால் ஒரு கிராமத்திலுள்ளவர்கள் மற்றொரு கிராமத்துக்குப்போய்வர சாத்தியமில்லை. அவர்கள் தந்தம் கிராமத்திலேயே யிருந்துகொண்டு பயிரிட்டு வந்தார்கள். வேலைக்குவேண்டிய கருவிகளையும் வீட்டுக்குத் தேவையான பாத்திரங்களையும் தாங்களே தமக்குத் தெரிந்தவாறு செய்துகொண்டார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய உணவு உடைகளை வயல்களின் ஓரங்களில் நடைகளினின்றும் பெற்றுக்கொண்டார்கள். மேலும் எரிப்பதற்கு விறகு, மாமும் கிடைத்தன. கூடை, கபிறு முதலியவற்றை நாரினின்று செய்துகொண்டார்கள். பொதுவாய் ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் கொல்லனும் தச்சனும் உண்டு. அடிக்கடி ஈயம் பூசுகிறவனும் துணி ஆடை விற்பனும் வந்துபோவார்கள்.

கிராமத்தைச் சேர்ந்த நிலமானது இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டது.—(Arakelands) சாகுபடியாகக்கூடிய நிலம், கால்நடைக்கு வேண்டிய மேய்ச்சல் நிலம் (Pasture), நிலத்தைக் கிராமத்தார் ஒவ்வொரு வருடமும் தமக்குள் பிரித்துக்கொண்டு பயிரிடுவார்கள். விளாச்சலாகும்வரை சுற்றிலும் வேலியால் அடைத்திருப்பார்கள். மற்றக் காலங்களில் வெட்டவேண்டியபிரிவுக்கும், சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலத்தை மூன்றுவிதமாய்ப் பிரித்துக்கொள்வார்கள். ஒன்று மாற்றி ஒன்றில் குறிப்பிட்ட தானியத்தைப் பயிரிட்டுவருவார்கள். உதாரணமாக, ஒரு நிலத்தில் கோதுமை அல்லது வேறு தானியப்பயிரைப் பயிர்செய்வார்கள். மற்றொன்றில் வற்றுகோதிமை அல்லது கோதுமைப் பயிர்களில் ஒன்றை உண்டாக்குவார்கள். அடுத்த வருஷத்தில் தரிசுபோட்டுவிடுவார்கள். ஒவ்வொரு வயலையும், ஒரு ஏக்கர அல்லது அரை ஏக்கர விஸ்தீரணமாகப் பிரித்துக் கொள்வார்கள். இவ்வாறு பிரிக்கப்பட்ட நிலங்களுக்கு எல்லைக்குறியாக புல் பற்று வளர்த்திருப்பார்கள். ஒவ்வொருவரும் நிலத்தைத் தங்களுக்குள் சரியாகப் பிரித்துக்கொள்வார்கள். விதை விதைத்து அறுப்பாகிற காலம்வரை, பிரித்த நிலமானது அவரவர்க்கே புரியுது. பயிர் அறுத்தானபின் கிராமத்திலுள்ள கால்நடைகள் எந்த வயலிலும் மேயலாம்.

பயிரிடுகிற நிலத்திற்கு அப்பால் கிடக்கும் மேய்ச்சல் தரைகளில் கிராம சமுதாயத்துக்குப் பொதுவாய் மேய்க்கிற இடைபண் ஆடுமாடுகளை மேய்ப்பான். கருங்கோடைக்காலத்தில் போதுமான புல் கிடைக்காது. ஆகையால் ஒரு பேர்கப் பயிர் விளாந்தபின் அதற்குப்பின் விளாந்திருக்கும் பயிர்ச்சைகளில் அங்குமிங்கும் கால்நடைகள் மேய வேண்டியிருக்கும். இந்தக்காலத்தில் கால்நடைகள் போதுமான மேய்ச்சலின்றி மிகவும் மெலிந்துபோம். ஆகையால் கிராமத்தாரெல்லாரும் ஒருங்கு சேர்ந்து அந்தக்காலத்தில் கால்நடைக்கு மேய்ச்சல் குறைவில்லாதபடி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

மேலும் நிலத்தில் அபரிமிதமான ஈரம் தங்காதபடி சரியான வடிக்கால்கள் ஏற்பாடுசெய்து தண்ணீரை வடித்து விடவேண்டும். கால்நடைகள் வியாதிபினால் பிடிக்கப்படாமல் சுகமாயிருக்க வேண்டுமானால், நோய்கண்டவர் றேறும், மெலிந்துபோனவையோடும் சேர்ந்து மேய, அவற்றை விடக்கூடாது. சிற்சில இடங்களில் சம்சாரிகள் மேற்குறித்த சீர்திருத்தங்களை அதுசுழித்து வந்தபோதிலும் பொதுவாய் அவைய நலமுடிக்கப்படவில்லை. தற்காலத்தில் நம் நாட்டிலும் அவ்வாறே காண்கிறோம். நம் தேசத்தில் வியவசாயத்தின் நிலையையும் வியவசாயிகளது நிலைமையையும் பின்வருமாறு குறிக்கலாம்:

நயமற்ற கருவீ கல்பைகள் : கூடைகள் : கயிறு பின்னல்கள் : கிராமத்தச்சன் : ஓட்டை அடைப்பவன் (Tinker) : இட்ட பயிரையே திரும்பவும் இடுதல் : சரியான வேலியின்மை : கால்நடையெல்லாம் (நோய்ப்பட்டது) படாதது, இலிசு, கிழிசு) ஒரே மேனிக்கு மேய விட்டுவிடுவது : கால்நடைக்கு புல் கிடைப்பது அரிதாய்ப் போகும் காலத்துக்கு முன்னமே இரை சேகரித்து வைத்துக்கொள்ளாமை அவற்றைச் சரியானபடி காவாமை : அவைகளும்போது செளகரியம் செய்து கொடுக்காமை : உரத்தைப்பற்றிக் கவனியாமை : தொழு எரு மற்ற உரத்தை அவ்வப்போது தக்கவிதம் சேகரித்துக்கொள்ளாமை : தக்க கருவிகளை உபயோகிக்காததால் வேலைப்பளு : சரியான ரஸ்தாக்களின்மை : மேற்கண்ட குறிப்புகளை இந்தியாவின் கிராமாந்தரங்களின் நிலைமையைக் குறிக்கின்றன. வியவசாயத்தை விருத்தி பண்ணுவதற்காக வியவசாய சங்கங்கள் புதிதாய்க் கிளம்பின. தானியத்தை வைக்கோலினின்றி பிரித்துக்கொள்வதற்கும் அதிலுள்ள பதரை நீக்குவதற்கும் புதிதாக பந்திரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட போதிலும் அவை பொதுவாய் ஜனங்களது உபயோகத்துக்கு வரவில்லை. கால்நடைகளை விருத்தி பண்ணுவதற்கென்று சிலர் உழைத்துவந்த போதிலும் அவர்

கள் உழைப்பின் பலன் எங்கும் பரவியிடவில்லை. பரிசோதனைப் பண்ணைகள் ஏற்படவில்லை. 'மில்டன்' (Milton) என்னும் சமீருரது நண்பரான 'ஸாமுவல் ஹர்ட்லிப்' (Samuel Hartlib) என்பவர் 'வியவசாயக் கலாசாலை' ஒன்று ஏற்படவேண்டுமென்று மிகவும் சிரத்தை பாராட்டிவந்தார். மேற் குறித்தவையே 1790-ம் (1801) வரை இங்கிலாந்தில் 'வியவசாய' மிருத்த நிலைமையை உணர்த்துகின்றன. 1837- (1801) வரையிலும் கூட 'வியவசாயம்' விசேஷ விருத்தியடையவில்லை. அவ்வருஷத்தில் தான் சீமையில் ராஜாங்க வியவசாயச் சங்கம் (Royal Agricultural Society) ஒன்று ஏற்பட்டது. அது வியவசாய விஷயமாய்ப் பெரிதும் சித்தியளிக்க வல்லதாயிருந்தது.

வியவசாயம் அடைந்துள்ள விருத்தி:—1837 ம் (1801) மேய்ச்சல் நிலத்தை (Grass lands) மேன்மைப்படுத்திய முயன்றார்கள். வியவசாயச் சங்கமொன்று ஏற்பட்டு சிறந்த மாதிரியான புல் வகைகளை வளர்ப்பவர்க்குப் பரிசளித்து செயற்பான புல் பயிரிடும்படி யிதழ்த்துவந்தார்கள். ஜான் டியூக் என்னும் பெட்டோர்ட் பிரபு (John Duke of Bedford) ஒருவர் 1874ம் (1801) 'புல்வகை' சம்பந்தமாய் (Sinclair) என்பவர் செய்துபார்த்த பரிசோதனைகளையும் அவற்றின் பலனையும் திரட்டி புத்தகமொன்று வெளியிட்டார்.

1837- (1801) வரையிலும் கூட 'ஒர் பயிரிட்டானபின் மற்றொரு பயிர் விளைவிக்கும்' முறை அநாவது, மாற்றுப் பயிரிடும் முறை (Rotation of crops) வழக்கத்துக்கு வரவில்லை.

கால்நடை விருத்தி பரிபாலன முறையைப் பற்றி சுருக்கமான புத்தகமொன்று வெளியிடலாயிற்று. கால் நடைகளை விருத்தி பண்ணும் விஷயமாய் பேக்வேல் (Bakewell) என்பவர் குறித்த கோட்பாடுகள் அவ்விஷயமாய் அளக்கரும் சித்தியைக் கொடுத்தன. 1798- (1801) ஸ்மித் பீல்ட் (Smithfields Club)

என்ற சங்கமொன்று ஏற்பட்டுக் கால் நடை யின் கோழிமேம்பாடு விஷயமாய் பெரிதும் உதவியாயிருக்கிறது.

வியவசாயசம்பந்தமாயுள்ள இரசாயன சாஸ்திரமும் பரிசோதனை ஆராய்ச்சிகளும்:— (Mr. Davy) டேவி என்பவர் 'வியவசாயத்துக்கும்' இரசாயன சாஸ்திரத்துக்கும் உள்ள 'சம்பந்த ஒற்றுமைகளைப்பற்றி பிரசங்கங்கள் செய்தார். அவ்விஷயமாகவே ஜான் லாஸ் (John Lawes) என்பவரும் தம்மாலியன்ற அளவு பரிசோதனைகள் செய்து விளக்கினார்.

1840- (1801) லீபிக் (Leibig) என்பவர் இரசாயன சாஸ்திரத்துக்கும் உடற்கூறு சாஸ்திரத்துக்கும் வியவசாய சாஸ்திரத்துக்கும் உள்ள ஒற்றுமைகளை விளக்கினதோடு பயிர்களின் உணவுப் பொருள்களுக்கும் நிலத்தில் கலந்திருக்கும் பொருள்களுக்கும் உள்ள 'சம்பந்தத்தை யும்' விரிவாய் எடுத்துக்காட்டினார். ஒரு விதச் சோடாவுப்பு (Nitrate of Soda) உரத்தை 1840- (1801) இட்டுப் பரிசோதனை பார்த்தார்கள். 1841- (1801) அவ்வாறே பெருவியன் தேசத்துப் பட்சி (Peruvian Guano) உரத்தையிட்டார்கள். 1840- (1801) லீபிக் (Leibig) என்பவர் கெந்தக திராவகத்தில் கரைத்த 'எலும்பை உரமாக உபயோகிக்கும்படி சொல்லுவந்தார். ஸர் ஜான் லாஸ் (Sir John Lawes) என்பவர் மேற் குறித்த உரத்தை நீள்கு தயாரிக்கும் முறையைக் கண்டுபிடித்தார். ஹெங்க்ளோ (Henglow) என்பவர் 'சேம்பு' சேர்ந்த, உலோகங்களிப்புக்களையும் 'அவ்வாறே நல்ல உரமாக்கலாம்' என்று தம் அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டார். இவ்விஷயமாய் (Royal Agricultural Society) இங்கிலாந்து இராஜ வியவசாயசங்கத்தார் பரிசோதனைகள் செய்து வந்தார்கள். 1877- (1801) கெய்னெட் என்னும் உரத்தை (Kainite) மரச்சாம்பல் உரமாக மிகவும் உபயோகித்து வந்தார்கள்.

Basic Salt அல்லது (Thomas Phosphate) என்னும் உரமானது 1883- (1801) டிசம்பரில் முதல் முதல் தயாரிக்கப்பட்டது.

By a Specialist.

சுகாதார விளக்கம்

HYGIENE

(பண்டித நடுசகாஸ்திரியர் எழுதியது)

இரண்டாவது அத்தியாயம்
நீர்

11. நீர் உபயோகம்.—சுல்ல ஜலம் நமது உபயோகத்துக்கு வேண்டியவளவு கிட்டாமற் போவதனாலும், நமக்குக் கிடைக்கும் ஜலம் அசுத்த ஜலமாக விரும்பாதாலும் நமது கௌகங்கியத்திற்கு நேரிடும் தீமைக்களவே யில்லை. ஜலத்தின் குணம், அதைத் தேக்கிவைக்கும்வகை, அதை நாம் உபயோகிக்கும் பொருட்டு எடுத்துக்கொள்ளும் பிரயாணச, பரிசுத்தமான ஸ்தலத்திலிருந்து ஜலம் நமது உபயோகத்திற்கு கிட்டிகின்றதா என்ற பலவிதமான விஷயங்களைப்பற்றி நாம் பாடலோதிக்கவேண்டும். நமக்கு அருந்துவதற்கும் உணவுகளைச் சமையல் செய்வதற்கும், சித்தியகருமக்களை நடத்துவதற்கும், தண்ணீரையும் பாத்திரங்களையும் துவக்குவதற்கும், சமது மாடுகள் குதிரைகள் முதலியவைகளைக் குளிப்பாட்டுவதற்கும், வீடுவாயில்கள் சாக்கடை முதலியவைகளைக் கழுவுவதற்கும், இன்னும் பலவித உபயோகங்களுக்கு ஜலம் அவசியம் என்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்த விஷயமே.

12. ஒவ்வொருவனுக்கும் வேண்டிய ஜலம்.—ஒவ்வொருவனுக்கும் அவன் செளக்கியமாக விரும்புக ஒரு நாளைக்குக் குறைந்தபட்சம் 5 பையிண்டு அதாவது 5 புட்டி ஜலம் அவசியம். இதில் ஏறக்குறைய 2 புட்டி ஜலம் அவன் தான் புசிக்கும் ஆகாரத்திலேயே உட்கொள்ளுகின்றான், மற்ற 3 புட்டி ஜலம் எப்படியாவது நீராகவோ அல்லது நீர்வற்ற உணவாகிய சரம், மோர், காபி முதலிய ரூபமாகவோ அவன் உட்கொள்ளுகின்றான். இதல்லாமல் அவன் குளிக்க, பாத்திரங்கள் துவக்க, இன்னும் மேல்பிரகாண்டத்தில் சொல்லியிருக்கின்ற காரியங்களுக்கு உபயோகிக்க, ஓர் விதக் கணக்கு ஏற்படுத்தி சில வைத்திய சாஸ்திரிகள் ஒரு மனிதனுக்குத் தேவையான ஜலம் சராசரி ஒரு நாளைக்கு 20 காலன் என்று கணக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். இவ்வாறு ஒரு கணக்குண்டீக்கித் தான் அதன் பிரகாரம் நமது தென்னுள்ள முதலான

நகரங்களில் குழல் வழியாக நமக்குக்கிடைக்கவேண்டிய ஜலத்துக்கு ஒரு ஜலாசயத்தைப் அதிகாரிகள் உண்டாக்குகின்றார்கள்.

13. ஜலநீரின் சங்கிரகணம்.—இயல்பாகவே யுழியிலிருக்கும் சிலபள்ளங்களிலிருந்தும் அல்லது பல சிற்றூறுகள் ஒன்றுகூடி உண்டான நதிகளிலிருந்தும் ஜலம் நமக்குக்கிடைக்கின்றது. இவ்வாறு இயல்பாக உண்டாகும் நீரை ஒரிடத்திற் சேர்க்கவேண்டியிருந்தால் அப்படிச் சேர்த்துவைத்துப் பெரிய ஊர்களுக்கு உபயோகமாகும்படி அதிகாரிகள் ஜலாசயம் உண்டாக்குகின்றார்கள். சிலவீடங்களில் மீலமாகவிரிந்தால் அதன் சாரல்களில் கசிந்து ஒடும் ஜலத்தை நமப்போகாமல் அணைக்கடித்தேக்குகின்றார்கள். சமதரையில் மழை பொழியும் பொழுது அத்தரையின் நடுவே சிறகால்கள் வெட்டி அவைகளின்வழியாய் ஒடிவரும் ஜலத்தைக் குளமாகவும் சூட்டையாகவும் சேர்த்துவைத்துக் கொள்ளுகின்றார்கள். இவ்வாறு நாம் செய்யும் முயற்சிகள் மழைஜலம் மண்ணில் ஊறும் முன்னமேயே நமக்குக் கிடைக்கும்படியாக விரும்பவேண்டும்.

14. ஜலாசயம்.—பெரிய நகரங்களுக்குத் தேவையான ஜலத்தை ஒருவாறு கணக்கிட்டு அதற்கேற்றபடி ஒரு ஜலாசயம் உண்டாக்கி அவ்வாசயத்தில் ஜலத்தைத் தேக்கிவைத்துக் கொள்ளவேண்டும். சென்னையுட் ஜலாசயம் பூழல் ஏர்.

15. ஜலாசயத்துக்கு ஜலம் கொண்டுபோகும் விதம்.—மழை ஜலத்தை ஓர் ஜலாசயத்துக்கு கொண்டு போகும்பொழுது அம்மழை ஜலத்தை ஜலாசயத்துக்கு முன்பாக ஒரு பெரும் மதலில் அணைக்கடித்தேக்கி அவ்வணைவழியே வடிக்கடி ஒடும்படி செய்து அதன் பிறகு அச்சலம் ஜலாசயத்தில் வந்து பாயும்படி நாம் பண்ணவேண்டும். இம்மதலில் அணையையும் வருஷத்தில் இரண்டு மூன்று தடவை பரிசோதித்துப் பரிசுத்தமாய் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். பெரும் ஜலாசயத்திலிருந்து சிறுவாய்க்கால்வழியே ஜலத்தை சிறு ஜலாசயத்திற்கு கொண்டு வந்து சேர்க்கவேண்டும். இச்சிறு ஜலாசயம் சல்லும் சிபிட்டும் போட்டுக் கட்டப்பட்டு கண்காணப்பட்டுருக்கவேண்டும். காற்றோட்டம் குறைவில்லாதபடியும் அமைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இச்சிறு ஜலாசயத்திலிருந்துதான் குழல்கள் வழியாய் நகரத்தில் நமக்கு ஜலம் கிட்டிகின்றது.

16. தூளம், கிணறு.—மழை ஜலத்தை நாம் குளத்தில் தேக்கிவைத்து அதை உபயோகிப்பதாகவிரும்

தால் அக்குளத்தை நாம் அடிக்கடி பரிசோதித்துப் பார்க்கவேண்டும். கிணற்று ஜலத்தை நாம் உபயோகிப்பதாகவிரும்பினால் மழை பொழியும்பொழுது அக் கிணற்றில் மேற்றரைக்கிவிட்டு ஜலமிறங்குமாய்க்கால் அக்கிணற்றைச் சுற்றிச் சுலபெடுத்த மேடைபோட்டு மேடையில்லும் ஜலம் பூயியில் சிந்தாமல் வழிந்து ஓடும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கிணற்றில் நீர்மட்டத்துக்குமேல் உள்வாயிலிருந்து நீர்க்கிடுத்து கிணற்றிலிறங்குவதாக விரும்பினால் அங்காறுண்டாகாமற் நிமிக்க நன்றாகக் கிணற்றின் உட்பக்கத்தில் சிமிட்டி பூசவேண்டும்.

17. மழை:—எல்லாவற்றில் மழையே முதற்காரணம். சூரிய கிரணங்கள் சமுத்திரத்தின் மேல் பரப்பில் அடித்துச் சலத்தைச் சோஷிச்சுச் செய்கின்றது. அவ்வண்ணம் சோஷித்த ஜலம் சீராவியாக ஆகாயத்திற் கிளம்பி மேகமாக மாறி சிதத்தால் சிபிடமாக பண்ணப்பட்டு மறுபடியும் மழை உருவமாக பூயியில் இறங்குகின்றது.

18. மழைஜலம்.—ஆகாய மார்க்கமாக ஜலம் பூயியில் வீழும்பொழுது ஆகாயத்திலேயே மழைஜலம் கன்றாக வாயுவுடன் சம்பந்தப்பட்டு விழுகின்றது. காற்றினால் அதிக பரிசுத்தமான வாயு வில்லாததினால் காற்றில் மழை பொழியும்பொழுது அம்மழை ஜலம் அதிகமான கெட்டகாற்றுடன் கலந்தே பூயியில் வீழும். மழைநீர் கெடுவதற்கு அகேசு காணக் காரிகுகின்றன. மழைநீர் வீட்டுக்கூரைகளில் வீழும்பொழுது அவைகளில் படிந்திருக்கும் குப்பை கூடும் முதலிய அழுக்குகள் அங்கீரில் கலந்தே அங்கீர பூயியில் விழுகின்றது. மாங்களிலும் வீட்டுக் கூரைகளிலும் பட்சிகள் கழித்தமலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளும் மழைநீருடன் கலக்கின்றன. பூயியில் வீழும்பொழுது பிறகும் பூயியிலுள்ள பல விதமான மலங்களும் அம்மழை ஜலத்தில் சம்பந்தப்படுகின்றன. ஆகையால் மழை ஜலத்தை அது ஓடிவருகின்ற வண்ணம் கட்டித்தேக்கி குளத்திலோ மற்றவிடங்களிலோ தேக்கிவைத்தால் அதிற் பல விதமான அசுத்தங்கள் கலந்திருக்கும். பூயியில் வீழும்பொழுது அப்படியே முற்றிலும் புதிசு குளமும் குட்டையுமாகத் தேக்காமல் ஒரு பாகம் ஆள்வண்ணம் ஓடித்தேக்கி மற்றொருபாகம் பூயிக்குள் ஊறியிருக்கி ஊற்றுக்காகவும் கிணறுக்காகவும் தோன்றுகின்றது. ஆறுக்காகப் பெருகுகின்றது. மழை ஜலத்தில் எவ்வளவுபாகம் பூயிக்குள் இறங்குகின்ற தென்பது பூயியின் வடிவையும் அமைப்பையும் பொருத்திருக்க

ின்றது. மழை ஜலம் பூயியிலிறங்கும் பொழுது பூயிக்குள் அங்கங்கு பதுங்கி நிற்கும் கரிபமலவாயுவை கிரஸ்னம் பண்ணிக்கொண்டேயிறங்குகின்றது. மணற்பாங்காண் தரையில் இக்கரிபமலவாயு குறைவு.

19. ஆற்றுநீர்.—படுகைகளின் கழிவாலும், பல சிற்றாறுகள் பலவிதமாகக் கொண்டுவந்து கலப்பதாலும், ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீரைவிட எப்பொழுதும் களிப்பாகவேயிருக்கின்றது. இன்னும் ஆற்று நீரில் பலர் தானிகளைத் துவைக்கின்றார்கள். காசங்களுக்குக் கருகாமையில் ஆற்றிநீரில் சாக்கடைநீர் கலவிடும் களிப்பு கலக்கின்றது. ஆற்றின் படுகைகளில் பலவித நெடும்புளங்களும் பிராணியங்களும் மிகுக்கின்ற படியால் மழைபெய்யும்பொழுது இவைகள் கரைந்து ஆற்று நீரில் ஓடிவந்து கலக்கும். மயானங்கள் நமது நாட்டில் பெரும்பாலும் ஆற்றங்கரைகளிலும் ஆற்றுள்ளிருக்கின்றன. அம்மயானங்களின் சாம்பல் களும் எழும்புகளும் ஆற்றிற்கொட்டப்படுகின்றன. கால் கடைகளை ஆற்றில் எப்பொழுதும் குளிப்பாட்டுவார்கள். சாயக்காரர்கள் ஆற்றில் துணி்களுக்கு சூழ்ந்துவைப்பார்கள். தோல்பதயிம்சாலைகள், பஞ்சுதாற்கும் சாலைகள், இவைகளின் யந்திரக்கூழியு நீர்கள் சிற்சில சமயங்களில் ஆற்றிலேடி வந்து கலக்கும். இவ்வண்ணம் பலவிதகாரணங்களால் ஆற்று ஜலம் அசுத்தப்பட்டுப் போவதுண்டு.

20. ஊற்று ஜலம்.—ஊற்றின் ஜலம் சுத்தமா, சுத்தமில்லையா, என்பது எவ்விதமான மண்ணின் வழியாக ஊற்று ஜலம் ஊறி ஓடும்பொழுது கிட்டுகின்றதோ அதைப் பொருத்ததாக விரும்புகின்றது. எவ்விதமான மண்வழியாக நமக்கு ஊற்றுஜலம் வருகின்ற தென்பது முக்கியமென்பறி ஊற்று ஆறுமான ஊற்று என்பது அவ்வளவு முக்கியமல்ல. கிணற்று ஜலமும் ஊற்று ஜலமாகையால் கிணற்றின் ஊற்றைப்பற்றியும் கவனிக்கவேண்டும். ஆனால் ஊற்று ஜலத்தைக் காட்டிலும் அதிகமான அசுத்தம் கிணற்று ஜலத்தில் பல கஷணங்களில் உண்டாகின்றது. கிணற்றின் மேலிருந்த படியே பல அசுத்தங்கள் கிணற்றில் விழுகின்றன. பல சிறு பூச்சி பூமுமுதலிய ஜந்துக்கள், மரம், மட்டைகள் காற்றால் அடிக்கப்படுகின்றன, கானிகள் கிணற்றில் விழாதபடி நாம் பார்க்கவேண்டும். ஜலம் ஊறும் ஊற்று எவ்வகை, அநாவது மண் எவ்வகை, என்பதை நாம் கன்றாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

பாறையிலிருந்து கழியும் ஜலம் பெரும்பாலும் வெகுபரிசுத்தமானது.

பொதிமணல் (Loose Sand) தரையிலிருந்து ஊறும் ஜலம் பரிசுத்தமாகவேயிருக்கும். கொள்ளிடத்திலும் பாலாற்றிலும் பொதிமணலிலிருந்து ஊறும் ஜலத்தை எல்லா சகலத்தர்சன சாஸ்திரிகளும் வெகு பரிசுத்தமான ஜலமாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

வேறு சில நதிகளில் பொதிமணற்சாரையில் உயர் சம்பந்தமிருப்பதால் அவ்விடத்தில் ஊறியவரும் ஜலம் அதிக பிரயோஜனப்படுவது.

கனிமண்தரையில் ஊற்றுஜலம் கிட்டுவது அதிக அரிது. அவ்விட நீரும் எல்லா நீர்வல்ல.

கனியும் மணலும் கலந்ததனாலேயுமாம் ஜலம்— இதுவும் பரிசுத்தமல்ல.

கரிவுநீர்:— கொஞ்சமேனும் சுத்தமானதல்ல. சதுப்பு நிலத்திலிருந்து ஊறியவரும் நீரும், மயானம் பிணம் புதைக்குமிடம் இவைகளிலிருந்து ஊறியவரும் நீரும் அசுத்தமானவைகள்.

பாதாள கல்கைக்கிணறு:— (Artesian wells) இந்த ஜலம் வெகு ஆழத்திலிருந்து கிளம்பி வருகின்றபடியாலும் பெரும்பாலும் அபல்லம்பத்தம் (இரும்புச்சன்னகைகள்) இக்கீரிலிருப்பதாலும் இவ்வழியாக நமக்குக் கிடைக்கும் நீர் வெகு பரிசுத்தமானது.

21. பூமிநீர்நீர்நீர்நீர்நீர்.— பூமிக்குள் பலவித ஆழங்களில் நீரோட்டம் இருக்கக்கொண்டேயிருக்கின்றது. அதிக சம்பத்திலிருக்கும் நீரோட்டம் பூமிவிலிருந்து ஊறும் ஜலத்தினால் கலக்கிறக்கும். ஆதலால், அந்த நீரோட்டத்திலிருந்து நாம் ஜலத்தை எடுப்பது அவ்வளவு பரிசுத்தமல்ல. கிணற்றை ஆழமாக்கத்தோண்டி 100-450 அடிகள் குடைந்து அதன் பிறகு ஊற்றை அடைவோமேயானால் அது பரிசுத்தமான நீராகவேயிருக்கும். அவ்வாறு கண்டு பிடிக்கப்பட்டவிடங்களிற்றான் குழல்களை பூமிக்குள் எறிக்கி பாதாள கல்கைக்கிணறுகள் (Artesian wells) உண்டாக்குகின்றார்கள். இவ்விதக் கிணறுகளை நமதுதேசத்தில் புதுச்சேரியில் காணலாம்.

22. ஜலநீர்நீர்.— ஒரு நகரத்துக்கு வேண்டிய ஜலம் குறைந்தாலோ, அச்சரணத்தால் விளையும் தீமைக்கு அளவேயில்லை. குளிக்க முடியாது. தினி துடைக்க முடியாது. வீடு வாழில்கள் நாரிப்போம்.

சாக்கடைகள் கழுவமுடியாது. எங்கும் தூர்ச்சுத்தமே கிரம்பி நிற்கும். ஜலத்தட்டு வரும்பொழுதுதான் சர்மஸம்பத்தமான சொரி சிரங்கு முதலிய வியாதிகள் அதிகமாக உண்டாகின்றன. விஷஜ்வரத்துக்கு சாக்கடை கழுவாத தொன்றே பிறப்பிடம். அழிர்ணம், மலபத்தம், வயிற்றுக் கடுப்பு நரம்புச்சிலி, வாந்திபெதி, இவ்வியாதிகள் நாம் அருக்தும் ஜலம் பரிசுத்தமாயில்லாத காரணத்தால் விளகின்றன.

23. நாம் குடிக்கும் நீர்.— பலவைத்தியர்கள் ஏற்படுத்திய பித்தாந்தங்களை நாம் அருக்தும் நீர் (1) யாதொரு விதக் கசடுகளுமில்லாமல் வெகு சுவைச்சமாத விற்குவேண்டும் (2) அது ஒருவித மணமும் குடிபு மில்லாமலிருக்க வேண்டும் (3) அது ஜில் வென்றிருக்க வேண்டும் (4) அதில் பருப்பு எளிதில் வேக வேண்டும் (5) அதில் பிராணவாயு சம்பத்தித்திருக்கவேண்டும். இவ்வளவுதான் நாம் சொன்ன பிறகு எந்த ஜலத்தில் பருப்பு வேகவில்லையோ அதை கல்ல ஜலமல்ல வென்று நாம் கீக்கலாம். எல்லாவிதத்தாலும் பரிசுத்தமான ஜலத்தை நாம் அடைவதென்பது.

24. ஜலநீர்நீர்நீர்நீர்.— (Distillation) அதாவது சிஷ்கர்ஷணயந்திரத்தால் ஜலத்தைச் சோதித்து வடிக்கட்டி வாங்கி உபயோகிப்பது. இது எல்லாவிதத்தாலும் பரிசுத்தமான சலத்தை நமக்குத்தருகின்றது. ஆனால் வித விஷயத்தில் நாம் ஜாக்கிரதையாயிருக்கவேண்டிய முறைகள்— முதன்முதல் யந்திரத்தில் ஓட்டை ஒடுக்கு முதலியவை எல்லா மலிருக்கின்றனவா என்று செவ்வையாகப் பரிசோதிக்கவேண்டும். இரண்டாவது ஜலத்தை நாம் சிஷ்கர்ஷணம் பண்ணி அதை நாம் பிடித்துக்கொள்ளும் பாத்திரம் பரிசுத்தமான பாத்திரமாக விற்குவேண்டும்.

25. வெய்நீர்நீர்நீர்நீர்.— சிஷ்கர்ஷணத்துக்கு அடுத்தபடியில்தைச் சொல்லவேண்டும். நீரை வெய்நீராகக் காய்ச்சும்பொழுது கோசயவிளைவிற்கும் வித்துக்கள் (bacteria)-பாக்க்டீரியா என்று சொல்லப்படும் பூச்சிகள் ஏதாவது ஜலத்திலிருக்குமாயின் அப்பூச்சிகளை உஷ்ணம் கொன்றுவிடும். ஆகையால் இவ்வித குளம் நாம் பாக்கிராமலடைய. ஜலத்தை நன்றாகக் கொதிக்க வைக்கவேண்டும்.

ஆங்கிலேய வைத்தியர்கள் வெகு கெடுதலான ஜலத்தை நாம் ஏதாவது ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் விதியில்லாமல் குடிக்கும்படி கேரிட்டால், அச்சலத்தில் தேயிலை அல்லது கசப்பு பாதுமைக்கொட்டை இவைகளைக் கலந்து காய்ச்சிக்குடித்தால் அந்நீரிலுள்ள தீமை முற்றிலும் நீக்கப்படுகின்றது என்று கண்டு பிடித்திருக்கின்றார்கள்.

சக்காள் ஜலத்தை நாம் எப்பொழுதும் வெய்நீராகவே காய்ச்சி அருக்தவேண்டும். அப்படி நாம்

காய்ச்சும்போது அநிலுள்ள சுண்ணம்பு அடியில் தங்கிவிடுமீ.

26. நீரைத் தெளியவைத்தல்:—காம் ஊற்று முதலிய விடங்களில் எடுக்கும் ஜலம் பரிசுத்தமாக விருந்தாலும் அதில் சிறு மண்துகிகள் பிச்சுரு முகையால் அதைக் கொஞ்சகாழிகை தெளியவைத்தால் அச்சிறுமண்து கண்கள் அடியில் தங்கிவிடும். அப்பிறம் வடிக்கட்டி நீரை உபயோகிக்கலாம். சிலர் தேற்றுகக்கொட்டை முதலான சாதகங்களை நீரில் கலந்து அதைத் தெளியச் செய்வதுண்டு. படிக்காரத்தைக் கொஞ்சம் பொடிபண்ணி ஜலத்தில் கீலித்து வைத்தால் அது ஜலத்தின் கலங்கலைத் தெளி உப்பண்ணும்.

27. ஜலத்தை வடிக்கட்டும் யந்திரம் (Filters):— ஏராளமாக ஜலத்தை வடிக்கட்டி ஒரு ககரம்போன்ற பெரியவிடத்துக்கு உபயோகித்துக் கொள்ளும் வழியாகிய மணல்அணை முதலியவைகளைப்பற்றி காம் 15-வது பிரகாரத்தில் சொல்லியிருக்கிறோம். அதேமாதிரி ஒருவன் தன் வீட்டுக்குவேண்டிய ஜலத்தை வடிக்கட்டி எடுத்துக் கொள்ளும் முறையைப்பற்றி இங்கு சொல்லுவோம். மரத்தாலான அல்லது மூங்கிலாலான முக்காலிசட்டி அடில் ஒன்றின்மேலொன்றாக மூன்று சட்டி களைக்கூம்படி ஏற்பாடு செய்தமேல் இரண்டு சட்டிகளின் அடியில் தூறாவிட்டு அவ்விரண்டு சட்டிகளின் முதற்சட்டியில் கல்மணலும் இரண்டாவது சட்டியில் அடுப்புக்களியும் போட்டு பாதி அல்லது முக்காற்சட்டியிரய நீரை மூன்றுசட்டியில் விட்டு, அது மணல்வழியாக இரண்டாவது சட்டியிலிறங்கும்படியும், இரண்டாவது சட்டிகீர் அடுப்புக்களியுழியாக மூன்றாவது சட்டியிலிறங்கும்படியும் செய்து, அவ்வாறு மூன்றாவது சட்டியிலிறங்கின நீரைப்பரிசுத்தமான நீராக உபயோகித்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த யந்திரத்தில் காம் போட்டு உபயோகிக்கும் மணலையும் அடுப்புக்களியையும் காம் அடிக்கடி புதுப்பிக்கவேண்டும். அவ்வாறு செய்ய சாத்தியப்படாவிட்டால் அகலகண் செய்யலிற் போட்டு கண்ணக உலர்த்தவேண்டும். இவ்வண்ணம் செய்யாமல் ஒரே மணலையும் அடுப்புக்களியையும் காம் உபயோகித்து வந்தால், அதனால் விடும் ஜலத்தில் அதிகரிக்கும்மையல்லாத கங்கமாட்டாது. இம்மாதிரி மட்பாண்டங்களையளிற் பல விதக்கருவிக் கிப்பொழுது ஜலத்தைவடிக்கட்ட ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவ்விதக்கருவிகளை காம் உபயோகிக்கும் பொழுது காம் இக்கருவிகளின் ஒவ்வொரு பாகமும் தளித்தளியே எடுத்துச் சுத்தம் பண்ண அவைகள் இடக்கொடுக்கவேண்டும். கருவிபின் அங்கங்கல் ஏதாவது ஒரு உலோகத்தாறு செய்யப்பட்டிருக்குமாயின் அதினின்று உண்டாகும் அழுக்குகள் காம் அருந்துவதற்கு எடுக்கும் நீரில் உப்பத்திக்காமலிருக்கவேண்டும். வடியும் ஜலம் தடைப்பட்டு விற்றமல் தடைபென்று வடியும்படி விருக்கவேண்டும்.

குமார ஸம்பவம்

BIRTH OF KUMARA

பண்டிதநடேசசாஸ்திரியரால் மொழிபெயர்ப்பு.

கதையின் ஆரம்பம்

18. மேருக்குத்தோமுரான இவ்விமவான் உலக மரிபாதையை அறித்தவராகையால் அதை யநசரித்து தென்புலத்தாரீ மனத்தினின்றே உதித்தவரும், எல்லா முனிவர் களாலும் வணங்கப்பெற்றவரும், தனது அழுக்குச் சமானமான அமுரு அமைத்தவருமான மேரை என்புலோத் தமது வம்சம் விளங்கும் பொருட்டு சாஸ்திரப்பிரகாரமாய் மணம்புரித்தார்.

19. அவர்களிருவரும் இல்லற தர்மத்தை கடத்திக் கொண்டிருக்கையில் அவ்விருவர்களும் தக்கன் அன்புக்கும் அழுக்குக்கும் ஏற்றபடி உல்லாஸமாயிருக்கும் காலத்தில் வெருமனோகமான இளைமைப்பருவத்திலிருக்கும் அவ்வுத்தயிக்குக் கர்ப்பம் உண்டாயிற்று.

20. அம்மேனகை முதல்முதல் மைனுகள் என்ற குமாரனைப்பெற்றான். அவனோகாக, கணிகைகளுக்குக் கேற்றகாயகமும், ஸமுத்திராஜனுக்கு இணையிரியாத் தோமுராய், மலைகளின் சிறகுளை வெட்டவேண்டிமென்று பெருங்கோபங்கொண்ட இத்திரனுடைய குலியாபுத்தின் காயத்தில் உண்டாகும் வேதனை இத்தன்மையது என்று அறியாதவனாய் விளங்கினான்.

21. மைனுகளை மேன் பெற்ற பிறகு, முன் ஜன்மத்தில் தகைப்பிரஜாபதிவின் மூபண்ணாய், சுசனுடைய முன் மனைவியாய்த் தனது தந்தை தனக்குச் செய்த அவமானத்தைச் சகிக்கவொண்ணாது, யோகத்தீ உண்டாக்கி அதில் ருதித்துத் தனது பிராணனைப் போக்கிக்கொண்டவளாய், மகாபதிவீரதையாய்ப்பெயர்பெற்ற தாகுராயணி என்பவன் மறுபடியும் தான் ஜனை மெடுப்பதற்காக அழ்விய மரேவின் மனைவியைத் தனது தாயாக வந்தடைத்தார். 1

* இந்திரன் எல்லா மலைகளுடைய சிறகுளை வெட்டின பொழுது மைனுகள் சமுத்திரத்தில்போய் ஒழித்துக் கொண்டான் என்பதுகதை.

† முன்ருகு காலத்தில் தாகுராயணி தக்புரடைய யாகத்துக்காக வந்து தக்புர் தனது கணவராகிய பரிமரியனுக்குச் செய்த அவமானத்தைச் சகிக்க முடியாதவளாக, தன் தந்தையையும் தனது கணவியையும் மறுபடி பார்க்க மனம்பெறுத்த, யோகத்தீவளூத்தப்ப பிராணனை விட்டான் என்பது கதை.

22. எல்லாவித கல்விபாண ருணக்களும் நிரம்பப் பெற்ற அம்மாத, மலைகளின் மன்னவாண இமலா மூக்கும்பல கோண்புகள் கோற்றபதிவிரதையாகிய மணைக்கேடும் புதல்வியாப்தேதோன்றியது சிறிதே னும் வருவின்றி நன்றாகச்செலுத்தப்படும் சிதிரினி டம், உத்தராகுணத்தால் சம்பத்து உண்டாக்கப் பட்டதுபோல் சோபித்தது.

23. அய்யத்தமிழ் பிறந்தகார் எல்லாத்திசைகளும் நிரம்பியவியின்கிக்கொண்டும், அச்சு என்பது கொஞ் சமேனுயில்லாத இங்காற்று அழித்துக்கொண்டும், சூரியத்தினின்று சங்ககாதத்துடன் மலர்மாழி பொழிந்தகொண்டும், அசையும்பொருள் அசையாப் பொருள் முதலிய எல்லாப்பொருள்களும் சுசுப்பட்டுக்கொண்டும் இருக்கக்காணலாயிற்று.

24. மின்னற்கொடி போல் சோபித்த அக்குழத்தை யால் மேனையானவீர் வினாமலையின் தாமுவரையில் புதிதாய்தேதான்றிய மேகம் இடியிடுக்கும் பொழுது இரத்தின மூளைகள் மேற்கொண்டபிவினக்குவதுபோல் விளங்கலானார்.

25. அவ்வாறுதோன்றிய அப்பெண்குழத்தைச் சந்திரனுடைய இன்கலைபோல காளுக்காகார் வரை ஆரம்பித்துச் சந்திரனுடைய காந்தியைத் தங்களுக்குள் அடக்கி கொண்டிருக்கும் கலைகள் அதிகமாக அதிகமாக, அதிக அழகைக் காட்டுவதுபோல இவளும் அதிக லாவணியத்தை வெளிக்காட்டலானார்.

26. எல்லாப்பத்துக்களுக்கும் வேண்டியவளான அக்குழத்தை, அந்தப்புத்துக்கள் தொன்றுதொட்டுக் குலத்துக் கமைத்தபடி பார்வதி என்ற பெயரால் அழைக்கலானார். * பார்வதி பிற்காலத்தில் தவஞ்செய்யப் பறப்படும பொழுது "குழந்தாய்! உன் னால் தவம் செய்ய முடியாது, என்று தாய் தடுத்த காரணத்தால் அவள் "உமை" என்ற மற்றொரு பெயரையு மடைந்தாள்.

† வினாமலை இரத்தினகளைகளின் நிரம்பியிருப்பதால், இடியோசை உண்டாகும்பொழுதல்லாமல் இரத்தினமூளைகள் அக்களைகளினின்று மேற்கொண்டபுதலாகவும் ஒருகதை.

* பார்வதி ராஜன் 'மகன் பார்வதி பெய்தபடி.

† உமை என்பதற்கு வடமொழி உமா, உ என்றால் குழந்தைய என்றும், மா என்றல்லென்பதே என்றும் வடமொழியில் அருத்தம். மேற்கூறியபடி பார்வதி தவம் செய்யப் பறப்பட்டுப் பொழுது மேனையை உ. மா என்றால் அதாவது குழந்தையின் தவம் செய்யச் செல்லாதே என்றபடி அக்காரணத்தால் உமை என்ற பெயர் பார்வதிக்கு வந்தது.

27. இமலாளுக்கு குழத்தைகள் பலவென்றாலும் அவள் கண்கள் பார்வதியினிடம் ஒரு பொழுதும் ஆலடைக்காதவண்ணம் அன்புபாராட்டி வந்தன. வலத்தகாலத்தில் எண்ணிறந்த மலர்கள் உண்டான போதிலும் வண்டிக்கு மாமலரிள் அதிக அன்புபற்றே!

28. பெரும் பிரகாசத்தைக்கொடுக்கும் ஜ்வாலையால் விளக்கு தன்னப்பெரியதாகக்கருதிக்கொள்ளுவதுபோலும், ஆகாசக்கண்களால் கவர்ச்சம் தன்னப்பெருமைபாராட்டிக்கொள்ளுவதுபோலும், விதவான் இலக்கணத்தெறிந்ததால் இலக்கியத்தில் விளங்குவதுபோலும், இமலானும் அப்பார்வதியால் தான் அதிகபரிசுத்தியையும் கௌரவத்தையும் அடைந்து விட்டதாக எண்ணிக்கொள்ளலானார்.

29. அப்பார்வதியும் குழத்தைப்பருவத்தில் விளையாட்டு ஸத்தோஷத்தை முற்றிலும் அனுபவிப்பவளாய் தனதுதோழிகளுடன் கக்கையின் மணல்திட்டிக்களில் திட்டாணிக்கட்டியும் பந்து விளையாடியும் பதுமைகளைக் குழத்தைகளாய்ப் பாலித்துவைத்துக் கொண்டு விளையாடியும் கழிச்சலானார்.

30. குச்சுமத்தில் அறிந்துகொள்ளும் சாயத்திய மூளை அப்பார்வதிக்கு படிப்புக் கற்றுக் கொள்ளும் காலம் வந்ததும் சாத்தாலத்தில் கக்கையை நாடி அன்னங்கள் வருவனபோலவும், இரக்காலத்தில் சோதிக்கொடியை நாடிப் பிரகாசம் வருவது போலவும், அவள் முற்பவத்திலுறிந்திருந்த வித்தைகொல்லாமல் அவளை நாடி வந்தன.

31. சீர்த்துக்கு ஒருவித பிரயத்தனமும் காம்பெய்த லில்லாமலே நிர அழகாயும், மத்தியம் முதலிய சாதனங்களின்றி மதத்தை உண்டாக்கப்பட்டதாயும், மன்மதனுக்கு மலர்ப்பாணமல்லாத மற்றொரு விதபாணம் என்று சொல்லப்பட்டதாயிருக்கும் யெளவனம் என்ற பருவத்தைப் பார்வதியானவள் தனது இனம்பருவத்தைத் தாண்டி அடைந்தாள்.

32. இவ்வாறு தோன்றிய யெளவன பருவத்தால் பார்வதியின் மேனியானது தூரியக்கோலால் கண்டிறக்கப்பட்ட சித்திரம்போலும், சூரிய கிரண்களால் மலர்த்தப்பட்ட தாமரை மலர்போலும், குற்றக்குறை என்பவைய ஒன்றுமில்லாமல் எல்லாவிதத்திலும் சோபிக்கலாயிற்று.

இந்து லேகை

(ஓர் மலயான நாவல்)

இரண்டாவது அத்தியாயம்

இந்த அத்தியாயத்தை எழுதவேண்டியதற்கான ஆவசியகம் உண்டாருமென்று எனக்குத்தோற்றிய போது, என் கதாநாயகியின் ரூபலாவண்யத்தை வர்ணிக்கும் போக்கியதாம்சம் என்னிடத்தில் சிந்தேனும் இல்ல வென்பதையறிந்த என்முனதில் பிரமாதமான ஆசங்கை ஜனி க்ளையிற்று; ஆனால் இந்த காரியத்தினின்றும் தப்புதற்கு வழியொன்றும் காணப்படாமையால் எனக்குற்ற இக்கடமையை என்சத்தியாவியன்ற வனவும் முயன்று மிக்க நன்றும்ச் செய்துதானாகவேண்டும்.

நமது கதை தொடங்கும் காலத்தில், இந்து லேகைக்குச் சுமார் பதினெட்டி வயதாயிருந்தது. அவளுடைய வடிவத்தின் வசீகரமான வடிவமும் எழிலும் தனித்தனி மாக விவரமாயெடுத்த வர்ணிப்பதிலும் அவள் மேனி அக்கஅமைப்பு ஆகிய இவைகளின் காந்தியைச் சுருக்கமாகவும் பொதுப்படையாகவும் விவரிப்பது எவ்வாறோ சுலபமானது. வெவ்வேறான எவ்வெந்த அம்சங்களும் பகுதிகளும் வெவ்வேறு விதமாகச் சேர்த்துச் செனத்தியமென்னும் குணத்தை உண்டாக்குகின்றனவோ அவைகளை எடுத்துரைப்பது பரவாயின் சத்திக்கும் அதிதமானது; அன்றியும் இந்த செனத்தியமென்னும் குணமானது ஒரே மாறாத வகையாகத்தான் இருக்கிறதென்று அறுதியிட்டிச் சொல்வதும் மாளிடரின் மாணவ சத்தியின் அதிகாரத்துக்குப் புறம்பானதாகும். எந்தெந்த நிலைமைகளிலும் சேர்க்கைகளிலும் கலந்து சொனத்தியமானது வெளிப்படு விளங்குமோ அவைகளை முன்னதாகவே நம்மானவ கற்பனையால் பாவித்துக்கொள்வது அசாத்தியமாக; ஆனால் எந்தெந்த நிலைமைகளையும் சேர்க்கைகளையும் பற்றி பூர்வத்தில் கமக்கு எவ்வித பாலினமும் உண்டாயிருந்ததில்லையோ அந்த நிலைமைகளிலும் சேர்க்கைகளிலும் நாம் சொனத்தியத்தைப் பார்த்துக்கூடும்; நீசயமாய்ப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே அழியாமேனியானது அட்டக்கரியான நிறமும் எதையிருப்பது அசம்பாவிதமென்று பொதுவாய் நின்றபது உலக வழக்கம்; ஆனால் (இப்படிச் சொல்வதிலிருந்து, இந்துலேகை அட்டைக் கற்பப்பாயிருப்பென்று நமது வாசகர்கள் தீர்மானம் செய்து விட்டுக்கூடாது) இந்தக்கரியநிறமானது இராலகளை

ங்களுடன் சேரும்பொழுது எழிலுற்றுப் பளபளவென்று காந்தியிசி வினாக்கூசின்ற நித்தீசனங்கள் சில்லுந் தேகமீயம் இருக்கின்றன. அப்படியே தங்க நிறம்பேசுன்ற தேக காந்தியானது அதைபுடைய ஸ்திரீ அல்லது புருஷனுக்கு அழகையளித்திறதென்று கருதுவது வழக்கமாயினும், இந்த விதியானது யாதொரு விலக்குமில்லாமல் எல்லாக் காலதேச வந்தமான்வகளுக்கும் பொருந்துவதல்லவென்று அனுபவத்தில் தெரியவருகிறது.

இவ்விஷயத்தில் என் சொந்த அப்பிராய மென்னவெனில் உண்மையான சொனத்தியத்தின் சாரம் காந்தியிலும் தேஜோமயத்திலும் இருக்கிறதென்றும், இந்த குண விசேஷங்கள் எங்கெங்கே இருக்கின்றனவோ அங்கே செனத்தியமும் இருக்குமென்றுமேயாம்.

நமது பாரத வர்ஷத்தில் பெருமையாய்ப் போற்றப்பெடும் ஸம்ஸ்கிருத பாலையிலுள்ள அவல்கார சாஸ்திரங்களிலே கரிவண்டிக் கூட்டத்தை நிகர்த்த கூந்தலும் நீலாப் பலத்தைப் பறித்த விழிகளும் சிறந்தவைவென புகழப்படுகின்றன.

ஆங்கிலக் கவிவானரோ பொன்னிறக் கூந்தலும் மத்தமான ஒளிபுடன் திகழும் மெல்லிய நீல விழிகளும் உடைய மங்கையராயே மகா ரூபவதிகளென்று விரும்பி வர்ணிப்பர். ஆனால், ஸம்ஸ்கிருத தூலாசிரியர் ஆங்கில தூலாசிரியர் ஆகிய இவ்விரூபாலர் ஏற்படுத்தியுள்ள செனத்திய வடிவங்களும் சரியென்றே எனக்குத் தோற்றுவின்றது. ஏனெனில், கரும் கூந்தலானது காந்தமானிகளருக்குப் பேரழகைத் தருகிறதென்று நமக்குள் எப்படி ஏற்பட்டிருக்கிறதோ, அப்படியே ஐரோப்பியமாதர்களுக்குள்ளே, அடர்த்த பொன்னிறக் கூந்தலுடன் கூட முகத்துக்குக் கலாய்க் காந்தியு மனிக்கும் நீல விழிகளும் சேர்க்கிறதேதால் அவை அந்த ஔதிகுக்குப் பொருந்தின சிறந்த வடிவமெனக் கருதப்படுகிறது. கருங்கக் கூறில், ஐரோப்பிய அங்குலமணி களுக்குள்ளே அத்தகைய கூந்தலும் விழிகளும் பெற்ற பாக்கியவதிகள் எவ்வளவுதில் ரட்சியையும் பறித்தமோகளுக்கெவ்வன்றே எனக்குத்தோற்றுவின்றது. ஆகவே, ஒரு ஸ்திரீயினிடத்தில் அங்க அடிவங்குகளின் அமைப்பு தோற்றம், வடிவம், மேனியின் நிறம் ஆகிய இவ்வகை, எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பரம்பராசுகலத்தோடும் மகோஹாமயும் ஏருமிக்கப் பொருத்தி யிருக்கின்றனவோ அந்தப் பொருத்தத்திற்குத் தக்கவாறு அந்த

ஸ்திரீ ரூபவதிபென்பதோ அல்லவென்பதோ துணியப்படுமென்று நினைக்கிறேன்; ஆகையினாலே யே, என் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறபடி, சீதோ தனிமையான வழக்கப்பட்ட ஒரு ரூபத்தையோ தேக சிறத்தையோ மனதில் முன்னதாகே பாலித்தகொண்டு அதுதான் சென்றநரியத்தின் சிறந்த வடிவமென்றும் அதற்குமேலானது ஒன்றுமில்லை யென்றும் கருதுவதும் யுத்திக்கொள்வாத தென்று அபிப்பிராயப்படுகிறேன். அன்றியும், ஒரு ஸ்திரீயின் பாதாதி சேசபரியந்தமுள்ள சகல ஆங்க அலயவகங்களையும் தனித்தனியே கோக்கும்போது அவை நூற்ற மந்தவைகளாய்த் தோற்றினாலும், மொத்தத்தில் அவளுடைய ஆகிருதியானது அந்தமற்று அழகு குன்றியிருப்பதும், அவ்வாறே இன்னொரு ஸ்திரீயின் ரூபரகா விவாலங்களும், தனித்தனியேயே தோஷமுள்ளவைகளாக யிருந்தாலும் பொதுவாய் அவளுடைய தோற்றம் மேலேறாமா யிருப்பதும் அசாதாரணமானவையல்ல, பின்சொன்ன வகைமைமைந்த லலனாமணிகளே ஸ்திரீரத்தங்களைப்படுகிறவர்க்கு உரியவர்களென்பது என் கருத்து. முக விவரமும் ரூப சென்றநரியமும் உடைய யாதொரு ஸ்திரீ வஸ்துவத்தில் ரூபவதிதானது என்று தீர்மானிக்கும்படி என்னைக் கேட்கும்பட்சத்தில், அவளது பாதாதி சேசாதமுள்ள சர்வஅங்க அலயவககளும் பிரதமத்தில் அவைகளைப் பார்க்கும்போது என்ன பாவனைபுண்டாகிறதோ அதில் மாத்திரமல்லாமல், அவைகளைவென்றையும் வெகு கவனமாய் யுரிசீலனை செய்யும்போதுகூட கோமளமாயும் சுருமாரமாயும் உள்சாத்தையும் உயிரையும் கொள்ளை கொள்ளத்தக்க ஸ்வண்ணிய லீலாஸ்ர முள்ளவைகளாயிருக்க வேண்டுமென்று எனக்குத் திருப்திகரமாக ஏற்படவேண்டும்; அன்றியும் அவளது சர்வாங்க ஸ்வரூபமும் சுடர்ச்சி ஜொலித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டியதுடன் பிரதமதர்சனத்தில் அவளால் உண்டாகும் மோஹன சக்தியானது அவளைக்கண்டு பரவசமுற்று அவளது அழகைக் கொண்டாடிப்புகும் யென வளர்களுக்குத் தெவிடாமலே உண்டாகாமல் சர்வகாலமும் ஒரே மாதிரியாய் அவர்களை உள்சாத்தை அடிமை கொள்ளத்தக்கதாய் இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட அழகைமந்தவர்களே உண்மையில் ரூபவதிதகாவார். அப்படிப்பட்ட ரூபவதிகளுக்குள்ளே எமது ததாநாயகியாகிய இந்துவேகை முதன்மைபெற்று விளங்குகிறவளாவாள்.

இந்தவேகையின் தேக காந்தியைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தை சொல்வது இங்கே அயுத்தமாகா

தென நினைக்கின்றேன். அவன் மலையாள மங்கையர், சாதாரணமாய் சூடையணிவதுபோல் தன் இடையைச்சுற்றியும் மற்ற அங்கங்களை மறைத்தும் அணிந்திருந்த பூக்கள் சித்தரித்த சேலையின் பொற்சரிகைக் கறையை அவளது தேகச்சாரைய அவ்வளவு ஒத்திருந்தபடியால், அவற்றைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் அவளது தேகசிறமெது. பொற்சரிகையின் வர்ணமெது வென்று ஒன்றுக்கொன்று தாரதமங்க காண்பது அரிதாயிருந்தது. அவளுடைய சேசபாசம் காற்றில் பிசில் கருத்தும் பட்டிப்பிசில் கைக்கு மெல்லியதாயும், நீண்டும் அடர்த்தியாயும் வளர்ந்திருந்தது; கொம்பவைக்கனிகளை, வெட்ச்செய்த அவளது அதாங்களுக்குச் சமானமாக ஐரோப்பிய மணிகளின் இடங்களை ஒருக்கால் உரைக்கலாமெய்ன்றி மற்றப்படி அவைகளுக்கு நிகர் வேறெங்கும் ஒருபோதும் கண்டது கிடையாது. அவளுடைய நயனங்கள் “கஞ்சத்தின் அளவிற்கேறும் கடலினும் பெரிய கண்கள்” என்றபடி காதாவும் ஓடி விசாலமாயும் அக்கண்களின் காந்தியான கோமளமாயும் ஸ்பஷ்டமாயும் ஒளிர்ந்தன; அவளது உடை கண்ணைக்கத்தினின்றும் வீசும் பின்னர்கொடியின் மாண்பையுணர்ந்தவர்களை அக்கடியி கடைக்கண் பார்வை எவ்வளவு ஆழமாய் மனிதரின் ரெஞ்சுகளைப் பிளந்து வாட்டியதென்பதையறிவர். என் எந்த காலத்தகைக் குறித்து எழுதுகிறேனோ அந்த சமயத்தில் அவளுடைய சிரசு முதல் இடைபரியந்தமுள்ள அங்கங்கள் நன்றாய் முதிர்ச்சியடைந்து பூரிணயொவளம் ததும்பப்பெற்றிருந்தது; அவளுடைய வகைஸ்தலமோ பத்தகமாய்றுத்தங்கத்தின் சிறத்தையும் பழித்த காந்தியுடன் பிரகாசித்தது. ஆனால் கண்களற்ற எத்தனை ரூபரகா விவாலங்கள் ஒன்று திரிந்து இந்து வேகையைத் தன்னேரில்லா மங்கையர் திலகமாய்ச் செய்தனவோ அவைகளை யெல்லாம் ஒன்று விடாமல் வர்ணிக்க எத்தகைய கவியானாலும் ஆகாது. இனி அவளது மேனியின் சுபர்ணகாந்தியையும் துத்தகளின் வரிசைபேரற்ற பற்களையும் பவளவாயித்தகையும் நீலோற்பல மலரை வெட்ச்செய்யும் தேத்திரவகளையும் பட்டிபோல மழமுடிவென்றிருக்கும் கருங்கூத்தலையும் சிற்றிடையையும் கண்டு சீதோஷத்தால் சித்திரப்பதுமைபோல் அசைவற்று சிற்ற ஆடவர்களின் அகமகிழ்ச்சியையும் ஆகந்தக்களிப்பையும் பேருவகையையும் எடுத்துரைக்க வராலுமாகாதென்பதை நான் பிரியமாய் இங்கு ஒப்புக்கொள்ளுகின்றேன்.

(இன்னும் வரும்)

நீலி வசீகரம்

நீலி வசீகரம்

AN ADAPTATION OF SHAKESPEARE'S
"TAMING OF THE SHREW"

(ஆங்கிலேய கவி "ஷேக்ஸ்பியர்" இயற்றிய

நாடகத்தின் தமிழ் அமைப்பு)

நாடகபாத்திரங்கள்

ஒரு ஜமீந்தார்.

ஜம்புகராமன், ஒரு தகரக்கடைக்காரன், வேட்டைக்காரர், வேலையாட்கள், நாடகக்காரர், சத்திரக்காரி, கையாள்.

ரகுநாத தேவர்:—மதுரையில் ஒரு பெரிய தனிகர் நல்லநாயக உடையார்:— தஞ்சைப் பிரபு.

விஜயநாக உடையார்:—கல்ல நாயக உடையாரின் மகன். வனிதேசுவரி பின்மேல் காதலானவர்.

நாராயணத்தேவர்:—உறையூர் பிரபு கௌதமியின் புருஷர்.

பொன்னம்பலத்தேவர் } வனிதேசுவரியை
பிரதாப ருத்திர தேவர் } மணக்க வந்தவர்.

சுப்பராமன் } விஜயநாக உடையாரின் வேலைக்கேசவன் } காரர்.

பொன்னன் } நாராயண தேவரின் வேலை
பழனியாண்டி } யாட்கள்.

ஒரு தீர்த்த யாத்திரி.

கௌதமி தேவி.—நீலி } ரகுநாததேவரின்
வனிதேசுவரி } குமாரத்திகள்.

சுநிலை:—பிரதாப ருத்திரரின் மனைவி.

கையற்காரன், ஜவுளிக்கடைக்காரன், ரகுநாத தேவரின் வேலையாட்கள், நாராயண தேவரின் வேலையாட்கள்.

நாடக நிகழ்விடம்:—மதுரையிலும், உறையூர்ப் பக்கத்திலும்

களம்:— 2. ஜமீந்தாரின் மாலிகையில் சயன மண்டபம் (ஜம்புகராமன் திவ்ய வஸ்திர தாரியாக விருக்கிறான். சேவகர்களில் சிவர், வஸ்திரங்களையும், சிவர் வெள்ளித் தட்டுக்களையும், சினர் வேறு பொருள்களையும் வைத்துக் கொண்டு நின்றுகின்றனர். ஜமீந்தார் ஒரு சேவக வேஷம் பூண்டு பிரவேசித்தல்.)

ஜம்புக:— போகட்டும், இன்னும் ஒரு மொக்கை போடு.

முநல். சேவகன்:— துரையே! நேர்த்தியான பானகம் இருக்கிறது, அருத்துகிறீர்களா?

இரண். சேவ:— பிரபுவே! இனிதப் பணியாரவகைகளில் பிரியம் உண்டோ?

முன்ற. சேவ:— ஆண்டவனே! இன்றைக்கு எவ்வீதமான உடைதரித்துக்கொள்ள விருப்பியீ?

ஜம்புக:— கீக்கன் யாவர்? காண் துரையுமில்ல, பிரபுவுமில்ல, ஆண்டவனுமில்ல. காண் ஜம்புகராமன். எனது வாழ்நாளில் காண் பானகத்தை யும் பணியாரங்களை யும் கண்டதே யில்லை. வேண்டிமானால் இரண்டொரு தோசை கொடுங்கள். எந்த உடைதரித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்கிறீர்கள்? என்னுடைய கௌரவத்தைத் தவிர, எனக்கு வேறு வஸ்திரம் ஏது?

ஜமீந்தாரி:— மகாராஜ்! தரீக்கள் இன்னும் இவ்வீதமாகப் பேசுவது நன்றாக விருக்கவில்லை; தங்களைப்போன்ற கீர்த்திப் பிரதாப செனத்தரிய மகா அபாவருக்கு இந்த அற்பவெண்ணம் தகாது.

ஜம்புக:— என்ன, என்னக் கேவலம் பைத்தியம் பிடித்தவனாகச் செமீது விடுவீர்கள்போல விருக்கிறதே! காண் ஜம்புகராமன் அல்லவா? எனது தகப்பன் கொடும்பாளூர்ச் சுப்பராமன் அல்லவா? பிறவியால் காண் ஒரு மறவன்; கல்வியால் குறவன்; சகவாசத்தால் குறங்காட்டி; இப்போதைய தொழிலால் தகரக்கடைக்காரன். காண் சொல்வது சந்தேக முள்ளதாக விருந்தால், வள்ளியைப்போய்க் கேளுங்கள். அவளுக்கு காண் பதினாறு காசு கடன் கொடுக்கவேண்டும். அவள்

ஆளும் என்று சொல்லாமற் போனால், என்னையென்றும் பொய்யன் என்று கூப்பிடுங்கள்.

முத. சேவ:—ஓ! இதனால் தானே தங்கள் தேவியின் மனம் வருந்துகிறான்!

இ. சேவ:—ஐயோ இதனாலேயே தங்கள் வேலைக் காரர்கள் எல்லோரும் விசாரப்படுகின்றனர்!

ஜமீர்:—இதனால் தான் தங்கள் உற்சூர் உறவினர் தங்கள் வீட்டுக்கு வராமல் போகின்றனர். துரையே! தங்கள் மேன்பிறப்பை சினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்; இந்த அற்ப எண்ணக்களை யெல்லாம் தூ அகற்றிவிடவேண்டும். தங்கள் சேவகர்களை எல்லோரும் அவரவர்கள் வேலைகளைச் செய்வதற்கு எவ்வளவு பணிவுடன் சிற்புகிறார்கள். வாரூய்கள் சற்று சங்கீதம் கேட்கிறீர்களா? (சங்கீதம்) இளிய குரலுடன் தேவ காணம் கேட்கின்றதே! சற்று சித்திரை செய்கிறீர்களா? மிருதுவான பஞ்சு சையனத்தக்குக் கொண்டு போகிறோம்; சற்று உலவியவாப் பிரியமா? பாசை முழுவுதும் சுத்தமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஒருவேளை, குதிரையேறிச் சவாரி செய்ய இஷ்டமாயின் உயர்ந்த அராபிக்குதிரைக்கு விஷயுயர்ந்த சேண்களைப் பூட்டிக் கொண்டு வந்த சிறுத்துகிறோம்; வேட்டைக்குப் போர்ப்படப் பிரியமானாலும், வேட்டை நாய்களைத் தயாராக்கி வைத்திருக்கிறோம்.

முத. சேவ:—பிரபுவே! தங்களுக்கு அழகிய படங்களின் மேற் பிரியமோ? மந்தஹாஸத்தோடு மோகினி ஊஞ்சலாடும் படமும், திலோத்தமையெழு அழகாகப் பந்தமீக்கும் படமும் கொண்டு வரட்டீமா?

ஜமீர்:—சகுந்தலா ஜனன படம் வேண்டுமானாலும் கொண்டுவருகிறேன்.

இ. சேவ:—ராதாகிருஷ்ண படத்தைப் பார்க்கிறீர்களா?

ஜமீர்:—தாங்கள் ஒரு பெரிய ஜமீந்தார் என்பதை மறந்துவிட்டீர்களா? ரதிதேவியும் தோற்றப் போகும்படி அழகுடன் விராகும் ஸ்திரீ யொருத்தி தங்களுக்கு நாயகியாகவிரும்புபதையும் சினைக் கவிலையா?

முத. சேவ:—பிரபுவே! தங்கள் தேகஸ்திதிக்குப் பெரிதும் வருத்தி அவன் அழுதழுத கண்ணீர் சொரிய, முகம்வாட, சிற்பின்றனர் என்றாலும் தங்கள் தேவியின் அழகுக்கு நிகராய் வரும் இசிலையென்றே சொல்லவேண்டும்.

ஜமீர்:—ஆனால், நான் ஒரு ஜமீந்தார் தான்! எனக்கு அப்படிப்பட்ட மனைவி யொருத்தி இருக்கிறாள்? நான் கனவு காண்கிறேன் போலத் தோன்றுகின்றது. இல்லை இல்லை; விழித்துக் கொண்டேயிருக்கிறேன்; நீங்கள் சிந்தனைத் தாண்டுகிறேன்; உங்கள் வார்த்தைகளைக் கேட்கிறேன்; காணும் பேசுகிறேன்; தருமணம் விசுவதையும் உணர்கிறேன்; ஆதலால் இது கனவு என்ற உண்மையில் நான் ஜமீந்தாரன் தான். தகரக் கடைக் கார ஜம்புகராமன் அன்று—கல்லது, கம்முடைய மனோவியை யழைத்து வருங்கள்; அந்தருள் இன்னொரு மொக்தை போடமாட்டீர்களா?

இ. சேவ:—பிரபுவே! முகத்தைத் தடைத்துக் கொள்ளுகிறீர்களா? (ஒரு பாத்திரத்தில் ஜலத்தை யேற்றிக் கொண்டு ஒருசேவகன் சிற்புகிறான்.) இத்தனை காணாய் மதியங்கி பிருத்திரீர்களே. பதினைந்து வருஷங்களுக்காக, கனவு கண்டவர் போல இருந்து, இப்போது சயபுத்தி வந்ததற்கு, நான் மிகவும் சந்தோஷிக்கிறேன்.

ஜமீர்:—பதினைந்து வருஷமா? பேஷ்! பேஷ்! நல்ல தீக்கத்தான் அங்கியிருக்கிறேன்; அப்போதெல்லாம் நான் ஒன்றும் பேசினே தெயிலையா?

முத. சேவ:—பேச்சுக்கு என்ன குறை? என்னென்னவோ பிதற்றினீர்கள்; இந்த அற்புத மண்டபத்தில் கிடத்தியிருக்கையிலும், வீட்டைவிட்டுத் தூரத்திவிடப்பட்டதாகப் பேசுவீர்கள்; எல்லோரையும் 'கண்டபட வைவதும், அடிப்பதும் வழக்கம். எங்கள் ஜெமானியை வள்ளியென்று கூப்பிட்டு, அடிப்பீர்கள்.

ஜமீர்:—ஆமாம்; அது தானே அவன் பெயர்.

முற்ற சேவக:—துரையே! அப்பெயருடைய ஸ்திரீ ஒருத்தியும் தமது மாளிகையில் இல்லை, சுப்பன் என்றும், சடையன் என்றும், கணபதி என்றும் கூப்பிடப்பட்டவர்களும் இங்கு இல்லை.

ஜமீர்:—போனது போகட்டும்; இப்போதாவது எனக்கு நற்போதம் வந்ததே. இதற்காகப் பின்னையாருக்குப் பத்துத் தேவதாய் உடையுக்கிறேன்.

எல்லோரும்:—ததாலது

ஜமீர்:—உங்களுக்கெல்லாம் வந்தனம்; என்னே நன்றாகக் காப்பாற்றினதற்காக உங்களுக்கு விசேஷ வேலுகுமி செய்யப் போகிறேன்.

(ஸ்திரீ லேஷம் பூண்டு கையாள் கிருஷ்ணன், பரிவாரச்சிதம் வருதல்.)

கையாள்:—எனது அருமை நாடரின் தேகஸ்திதி யெப்படியிருக்கிறது?

ஜமீர்:—கண்ணுக்குத் தானிருக்கிறது. கம்முடைய மனைவி யெங்கே? இன்னும் வரவில்லையா?

கையாள்:—நாடா? இதோ சிற்புகிறேனே. என்ன செய்யவேண்டுமென்கிறீர்கள்?

ஜம்புகு:—நீதான் என் மனைவியோ? மறந்து போய்விட்டது. அவளை எப்படிச் கூப்பிடவேண்டும்?

ஜம்நீதா—“நாயகி” யென்று.

ஜம்புகு:—“ரக்க நாயகி” யென்றால், ‘அதையல் நாயகி’ யென்றா?

ஜம்நீதா—“நாயகி” யென்று மாத்திரம் தான்; பிரபுக்கள் எல்லோரும் தங்கள் மனைவிகளை அப்படித் தான் அழைப்பார்கள்.

ஜம்புகு:—நாயகி! நான் பதினைந்து வருஷமாக மதிமயங்கி யிருந்தேன் என்கிறார்களோ வாஸ்தவம் தானா?

கையாள்:—அதையேன் கேட்கிறீர்கள்? அவர்களுக்குப் பதினைந்து வருஷமாக விருந்ததானது எனக்கு முப்பது வருஷமாக விருந்தது. உங்களுக்கு நேர்ந்த வியாதியால் எனக்கிருந்த வருத்தம் இவ்வளவு அவ்வளவு என்றில்லை.

கையாள்:—போதும் சேவகர்களே! நீங்கள் உடனே போய்விடுங்கள்; என் மனைவி மாத்திரம் இங்கேயே இருக்கட்டும்.

கையாள்:—நாதா! இன்னும் இரண்டொருதினம் மாத்திரம் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள்.

நான் உங்களுடன் கூடியிருந்தால் பழைய உத்தியோகம் வந்துவிடுமென்று வைத்தியர்கள் திட்டமாசிச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். ஆதலால் மன்னிக்கவேண்டும்.

ஜம்புகு:—சரி! தொலையட்டும், அப்படியே அது வரையில் பொறுத்திருக்கிறேன். இல்லாதபோல்தான் பழையபடி வியாதிவந்து விடுமென்கிறாயே!

(இர சேவகன் வந்து.)

சேவகன்:—பிரபுவே! தங்களுக்கு உடம்பு செளக்கியமாய்விட்டதைக் கேட்டு, தங்கள் நாடகக்காரர்கள் வந்திருக்கின்றனர். மனநிலை விரைவில் தால்தான் இந்த வியாதி வந்ததென்றும், நல்ல வேடிக்கையான நாடகங்களைப் பார்த்து ஆகத்தப் பட்டால் மனச்சுத்தோஷ முண்டாகி, வியாதி நீருமென்றும் வைத்தியர்கள் சொல்லியிருக்கின்றனர். அதனால் ஆபுன் கூட விருத்தியடையுமா. இஷ்டத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும்.

ஜம்புகு:—அப்படியானால் அதைப் பார்ப்போம்; நம்முடைய குக்கிராமங்களில் காசிகோயிலில் ஆடும் “கச்சவடி கத்தைப்போல விருக்குமா?

சேவகன்:—இல்லை, பிரபுவே! அதைக்காட்டிலும் வெகு வேடிக்கையாகவிருக்கும்.

ஜம்புகு:—என்ன, அகமுடையான் பெண்டாட்டிகைதையா?

சேவகன்:—இல்லை, அரையே! நிறுமாக நடத்தசரித்திரம் ஒன்றை ஆடுவார்கள்.

ஜம்புகு:—சரி, வாட்டும்; பார்ப்போம்; நாயகியம் மாள், கிட்டவந்து உட்கார்; சாம் வேடிக்கைபார்ப்போம். (உட்காருதல்)

பிரஸ்தாவினை முற்றிற்று.

சிற்றுவர்க்கான பக்கங்கள்

CHILDREN'S PAGES.

கடவுளின் மகிமை:—மரத்தின்மேல் இரண்டு புருக்கள் உட்கார்ந்திருக்கின்றன. அதில் ஒன்று ஆண், ஒன்று பெண். இவைகளைக் கொல்ல, காணில் அம்பு யூட்டின வண்ணமாக ஒரு வேடன் பூமியில் சிந்திபுன். மேல், இராஜாணி இவ்விரண்டு பட்சிகளைபுக் கொல்லுந் தரிப்பாகச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆ! தெய்வமே என்ன செய்வோம் என்று திணை தன்மடைகின்றன. வேடனெப்பாம்பு கடித்தது. அவன் செத்தான். கைதளர்ந்து கையிலிருந்த அம்பு புறப்பட்டு இராஜாணியைக் கொன்றது. பட்சிகள் சௌக்கியமடைந்தன. கடவுளின் மஹிமையை தானாவல்லவாய்.

கடவுள் லீவாநீநாயாமி:—தமையன் தம்பியை கோக்கி “அப்பா நீ கடவுள் இருக்கும் இடத்தைக் காட்டுவாயானால் உனக்கு ஒரு மாம்பழம் தருவேன்” என்றான். அதற்குத் தம்பி, “அண்ணா நீ கடவுள் இல்லாத இடமொன்றைக் காட்டுவாயானால் உனக்கு இரண்டு மாம்பழம் தருவேன்” என்றான். இதுவும் அன்றி மஹாபக்த சிரோமணியான பிரஹ்மாதாழ்வாரை கோக்கி அவரது பக்தியற்ற கொடிய தகப்பனாகிய ஹிரண்யன், “நீ புகழ்ந்து பேசும் ஹரி எங்கு உளன், காட்டி” என, அதற்கு அவர் “சாணினும் உளன், நூர் தன்மை அணுவிலின்பு சதகூறிட்ட கோணினும் உளன்; மாமேருக்குன்றிலும் உளன்; இங்கின்ற னாணினும் உளன்; நீ சொன்ன சொல்லிலும் உளன்; இத்தன்மை காணுதி விரைவில்” என்றார். இவைகளைக் கடவுள் எங்கும் பரவி இருக்கின்றார் என்பது வெளியாகின்றது.

உலகத்தைச்சிறி வரநீல்:—சுகவரன் ஒருகான் பார்வதியோடு வீற்றிருக்கையில் தமது பிள்ளைகளாகிய கணபதி ஸுப்ரஹ்மணியன் ஆகிய இவர்களை அழைத்து, “அப்பா என்னிடத்தில் ஒரு அருமையான பழம் இருக்கின்றது. உங்களுக்கு எவன் ஒருவன் பிரம்மாண்டம் முழுவதையும் சுற்றி விட்டு முதலில் என்னிடம் வந்து சேருகிறானோ அவனுக்கு அதை கொடுத்தவிடுவதாக எண்ணி இருக்கிறேன்” என்று. ஸுப்ரஹ்மணியருக்கு அந்த பழத்தை அடையவேண்டும் என்ற ஆவல் உண்டாக உடனே பிரம்

மாண்டத்தை வலம்வரத் தமது மயிலின்மேல் ஏறினார். அது அவரை அடிவேகமனோடு வேகமாக எடுத்துச் சென்றது. கணபதியோ தன் தம்பியின் தலை மறைபுயம் வரை, சம்மாவிரந்து விட்டு, பின்பு மெதுவாக எழுந்து தமது தாய் தகப்பன்மாறையலம் வந்த 'இப்பொழுது இருக்கிறதும், இதுவரையிலும் இருந்ததும், இனிமேல் உண்டாகப் போகிறதும் ஆகிய ஆண்டுகளையாவும் உம்முள்ளேயே அடக்கி இருக்கின்றன. நான் உங்களைச் சுற்றிவந்தால் இவைகள் எல்லாவற்றையும் வலம் வந்தவனானேன். ஆகையால் பழம் என்னைச் சேரவேண்டியது' என்று சொன்னார். இந்த மொழியைக் கேட்டு பார்வதியே மெசுவரான் மகிழ்ந்து கணபதிக்கே அந்த அருமையான பழத்தைக் கொடுத்தார். இந்தக்காரியம் முடிந்த வெகு நாழிகைக்குப் பின்பு, வேர்க்கவிருவிரக்க தமது மயிலின்மேல் ஏறிவந்த ஸுப்ரஹ்மணியர் 'தாம் மோசம்போய் விட்டோம் என்று அறிந்தாரே ஒழிய வேறில்லை. இக்கதையை உன்சீவரது எடுத்துக்கொண்டு சண்டையிடக் கூடாது. இதில் அடக்கி இருக்கும் உட்பொருளே மிகச்சிறந்தது. அதாவது 'கடவுளை அறிந்தால் எல்லாவற்றையும் அறிந்தோம். வெளிப்பிரபஞ்சத்தை எவ்வளவு நுட்பமாக அறிந்தபோதிலும் அதனால் நமக்கு குளாம் என்னும் பழம் ஒரு நாளும் கிடைக்காது வெளிஞாள் வரும் என்பதற்கு ஸந்தேகமில்லை, அது முதிர்ந்த குளமும் அதனால் உண்டாகும் சாந்தியும் அளந்தமும் நம்மை அணுகா' என்பதே.

மாமாயா ஜகம்மாயும்:— ஒருநாள் கிருஷ்ணபகவான் தரும்புத்திரருக்கும் துரியோதனனுக்கும் உள்ள தாரத்யத்தை வெளியாக்க எண்ணி தருமபுத்திரரை அழைத்து 'அப்பா, நீ தேடிப்பார்த்த பத்து செட்டவர்களை அழைத்துவா' என்றும், துரியோதனனை அழைத்து 'அப்பா, நீ பத்து கல்லவர்களைத் தேடி அழைத்துவா' என்றும் எவ்வினார். அப்பொழுது துரியோதனன் மிகுந்த ஆவலோடு தேடித் தொட்கினான். இந்த ஆவலை விரும்பி செய்ய பகவான், கிடைக்கும் கல்லவரை வைத்துக்கொண்டு ஒரு யாக்கதை செய்து முடிந்தால் அதனால் பாண்டவர்களை எளிதில் அழித்து விடலாம் என்று அவனுக்கு ஆசைகாட்டி இருந்தார். துரியோதனன் எவ்வளவு சீரடியும் அவனுக்கு ஒரு தல்லவன் கூட அகப்படவில்லை. ஏனெனில் அவனுக்கு எங்கும் சிருகுற்றங்கள் இருப்பவனாகவே தோன்றிற்று. இதுபோல் தீருமபுத்திரரது ஊக்கமும்

பயன்றதாக முடிந்தது. அவருக்கு திருடன், கொலையாளி தாயைக் கொன்றவன், தகப்பனைக் கொன்றவன் முதலிய கொடியவர்களும் அஞ்ஞானத்துக்கு ஆளாகித்தத் தனிப்பவர்கள் என்றும், அவர்களுக்கு உண்மைஞானமிருக்குமாயின் தமது தொழிலை உடனே விட்டுவிடுவார்கள் என்றும் தோன்றிற்று. ஆகையால் ஸகலகுணபூரணான தர்மபுத்திரருக்கு எல்லாம் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த சிறந்த வஸ்த்துக்களாகவே தோன்றின. ஆகவே திரும்பி வருகையில் அவர் பகவானை நோக்கி, 'பரம்பொருளை! நான் ஒரு குற்றவாளியையும் கண்டிலேன். குற்றவாளியைக் காணவேண்டும் என்ற ஆவலோடு புறப்பட்ட கானே குற்றவாளி என்று சொன்னாண்டார். இதனால் உலகத்தின் நிலை ஒருவன் மனோநிலைமையைப் பொறுத்தது, என்று நேரியவருகிறது.

மனதை ஜயித்தவனே வீரன்:— மஹாபலி என்றொரு அரசர் இருந்தான். அவன் திருலோகங்களை யும் ஜயித்து சிறப்பை அடைந்தான். அவனுக்கு இன்னும் நாம் ஜயிக்கத்தக்க இராஜ்யங்கள் இல்லையே என்ற ஏக்கம் உண்டாயிற்று. அப்பொழுது புத்திசாலியாகிய மந்திரி அவனை நோக்கி, 'நீங்கள் உலகம் முழுவதையும் ஜயித்த தென்னமோ உண்மை தான், ஆனால் இவைகள் எல்லாவற்றையும் விடப் பெரிதாயும், செல்வச் சிறப்புற்றதாயும் உள்ள ஒரு ராஜ்யம் இருக்கிறது. அதை நீங்கள் ஜயிக்கும் வரையில் உங்களுக்கு வீரர் என்ற பெயர் தகாது' என்றான். இதைக் கேட்டதும் அரசனுக்கு அந்த ராஜ்யத்தை ஜயிக்க வேண்டும் என்ற ஆவலுண்டாக, 'அந்த ராஜ்யம் எங்கே இருக்கிறது. யார் அதற்கு அரசன்' என்ற விசாரணைகளைக் செய்யத் தொடங்கினான். அதற்கும் மந்திரி, 'அந்த ராஜ்யத்தின் அரசன் ஸாது; குற்றமற்றவன். ஆனால் அவன் மந்திரி தந்திரசாலி; அவனைக் கொல்லுவது அஸாத்யம், அவனை எப்படியாவது அடக்கின பின்புதான் அந்த ராஜ்யத்தை அணுக முடியும்' என்றான். உடனே அரசன் அதை ஜயிக்க மஹா வீராவேசத்தோடு லைகளைக் கேட்கத் தொடங்கினான். இதைக் கண்டு மந்திரி கைகத்தக் தொடங்கினான். இதைக் கண்டு மந்திரி கைகத்தக்கொண்டு 'நான் சொல்லி வரும் ராஜ்யம்

உள்ளேயே இருக்கிறது' என்று குறிப்பாக எடுத்துக் காட்ட, அரசன் புத்திமானாகையால் இத்தகைய குறிப்பை அறிந்த கொண்டு "கீசோல்வது உண்மைதான்; எனக்குள் இருக்கும் ராஜ்யத்து அரசனாகிய ஆத்மாவை அணுக அவன் மந்திரியாகிய மனதை ஜயிக்காது முடியாது. ஆயினும், ஆத்மாவைக் கவனியாது உலகை ஜயிப்பதால் பயன் என்ன?" என்று வாய்விட்டுச் சொல்லிவிட்டு, அன்றுமுதல் அவன் பிரம்மசிஷ்டை பழகத்தொடங்கினான்.

கைம்மாறு நடுநாடு பந்தி.—மஹா தர்மீஷ்டமான தர்மபுத்திரர், தனது கோதாரான, துரியோதனையாரால் துரத்தப்பட்டு இமயமலைச்சாரலில், தனது தம்பிமார் கால்வர், திரௌபதி ஆகிய இவர்களைவிட்டு, வனவாசம் செய்யும் காலத்தில், ஒருநாள் அவரைப் பார்த்து, "நீங்கள் இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் காலத்திலும் கடவுளை மறவாது பக்தி செய்து வருகிற தெய்வாறு?" என்று திரௌபதி வினவினார். அதற்கு புதிஷ்டிரர், "பெண்ணே! இதோ இந்த இமயமலையைப் பார். எவ்வளவு மனோரம்பியமாய் இருக்கிறது, எனக்கு இந்த எப்பொழுதும் பார்த்துக்கொண்டே இருக்கவேண்டும் என்ற ஆவல் உண்டாகின்றது. எனக்கு ஏதாவது இந்த மலை பிரத்யுபகாரம் செய்கின்றதா? இப்படி இருந்தபோதிலும், கம்பீரமாயும், மனோரம்பமாயும், இருப்பவைகளிடத்தில் ஆவலிருப்பது என்வ்வபாவம், ஆனதினால்தான் இதனை மிக விரும்புகிறேன். இதுபோலவே நான் கடவுளையும் பக்தி செய்கிறேன். அவர் இந்த உலகிலுள்ள எல்லா காமப்பிரயத்திற்கும் அழகிற்கும் மூலகாரணம். மெய்யன்போலி விரும்பத்தக்க வஸ்து கடவுள் ஒருவரே; அவரை விரும்புவது என்னுடைய வ்வபாவம். ஆகையால் நான் அவரை பக்தி செய்கிறேன். இப்படிச் செய்வதற்கு நான் ஒரு கைம்மாறும் அபேஷிக்கவில்லை. இப்படி பக்தி செய்வதே எனக்கு நிகர்ப்புகாரமாயும் சுககரமாயும் இருப்பதால் நான் இவ்வாறு இருக்கிறேன். இந்தப் பக்தியை வியாபார ரூபமாய்க் கைம்மாறு கருதிச் செய்வது என்னால் முடியாது" என்று மறுமொழி சொன்னார்.

ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள்

LADIES' PAGES

"கணவன் வீடே எனது கோவில், கணவனே எனக்குக் கடவுள். கணவனுக்கு வேண்டியதைச் செய்வதான் எனக்கு தர்மம். கணவனுக்காக உயிரை அளித்ததான் எனக்கு யுகம். இவையகளை இடைவிடாமல் செய்வதற்கு என் கணவன் எனக்கு அருள்புரிவாராக" என்று எவன் மனதிலுதிக்கிறதோ அவனே பதிவிரதை.

தலனிபேகம் ஈன்றொருவரிருந்தான். அவன் ஒரு டெல்லிபாச்சாவின் மனைவி. அவன் தமையன், பாச்சாவின் சேனாதிபதி. சேனாதிபதியும் தலனியும் தமையன் தங்கையென்று பாச்சாவுக்குத் தெரியாது. சேனாதிபதி திருட்டுத்தனமாக இராஜ்யத்தைக்கவர எண்ணிக்கொண்டான். இதை வெளிக்காட்டாமல் பாச்சாவை இங்கிலிஷ்காரர்மேல்புட்டு எடுக்கச்சொன்னான். தலனி பாச்சாவுக்குத் தெரியாமல் இராத்திரியில் எண்ணிடம்பேராய் படை எடுக்கவேண்டாமென்று கெஞ்சினார். என்னப்பிரயோஜனம்.

"தலனி, நீ பயப்படவேண்டாம் பாச்சாபோலால் மற்றொருவனை மணக்கலாம்" என்றான். அதோகிரி என்னக்கு கூடப்பிறந்தவன் அல்லவேயல்ல, நீ பரமசண்டானன். என் கணவின் தான் எனக்குயிர், இன்று முதல் நான் உன் தங்கை என்று எண்ணவேண்டாம் உன்னை தமையன் என்று எண்ணுவதே பெரும்பாவம்" என்றான். சரியான பதனிக்கு கணவனைப்பற்றி ஏதேனும் தாழ்மையாக ஒருவர் சொன்னால் பின்பவர் முகத்துக்கூட எட்டிபார்க்கமாட்டார், அதவே பதிவிரதையின் லக்ஷணம்.

தன் எண்ணத்தை தலனி எங்கு பாச்சாவிடம் தெரிவித்துவிடுவதோ என்று பயந்தான். தன்னுருக்கு வெளியில் அவனை அய்விரவில் விடாமலிருக்க காவற்காரருக்கு உத்தரவு செய்தான். காலைவில் போலால் பாச்சா இவனைக் கொன்றுவிடுவான் என்பது அவன் கருத்து. தருக்கர் வீட்டில், மனைவி விட்டைவிட்டு போகக்கூடாது. போலால் வீட்டில் சேர்த்துக்கொள்ளாமாட்டார்கள்.

தலனி பிறர்கையி லகப்பட்டுக்கொண்டு கஷ்டமடைந்து கொண்டிருக்கிறார். சிலரவளை வியபசாரி என்று அரசனிடம் சொன்னார்கள். புாச்சா அவளுக்கு விஷம்கொடுத்து கொன்றுவிடு சீன்றான். இந்த சுகந்தி தலனிக்குத் தெரிந்தது. அவள் விஷம் மாங்கிக்கொண்டு "நான் என் கணவன் வார்த்தையை ஒருநாளும் தீவறவில்லை. அவர் விஷம் என்னை வாங்கிக்கொள்ளச் சொன்னால் இதோ வாங்கிக்கொள்ளுகிறேன். இதை அவர் பார்த்த சந்தோஷிக்க கொடுத்தவைக்கவல்லியே" என்று சொல்லிக்கொண்டு குடித்துவிட்டாள். இதுவல்லவா நாடகபத்தி.

கணவனுடைய உபகரணமாக இருப்பவளே மனைவி. அவன் எவ்வாறு செய்யவிரும்புகிறானோ அவ்வாறு செய்தலே அவன் தொழில். அவன் எந்த மாதிரி நடத்தால் சந்தோஷமடைவான் என்று அறிந்து நடப்பது தான் அவன் குணத்திற்கு பெருமை.

கணவன் ஏது சொல்லியபோதிலும் அதை உடனே செய்துவிடவேண்டும். அப்படி செய்வதுதான் அவனுக்கு மனைவி இடத்து சந்தோஷம் கொள்ளும்படி செய்யும். அவன் சந்தோஷமடைவதுதான் அவளுக்குப் பெருமை. ஸ்ரீகிருஷ்ணன் மனத்தில் மனைவி பதித்துக்கொண்டு நடக்கிறானோ அவன் தான் சரிபாண மனைவி.

அழகலகை என்பவள் கொளாம ரிஷியின் மனைவி. இவன் கற்பை அழிக்க இந்திரன் கேசுழி உருவெடுத்த விடியற்காலத்தில், காலத்திற்குமுன்னமே கூவி கொளதமர் காணிக்கடன் கழிக்கபோகும் படி கேய்தான். பின்பவன் கொளதமர் நயம்கொண்டு அவன் கற்பை அழித்தான். இதை அறிந்த கொளதமர் அழகலகையை கல்லாக்கும்படி சபித்தார். அத்தமாதிரி நான் நடக்கமாட்டேன் என்று சத்யம் செய்வதற்காகத்தான் ஒவ்வொருபெண்ணும் அழிக்கல்லவா உயிர்ப்பாண காலத்தில் பிடிப்பது; அப்பாவது "நான் சரியாக நடக்கி விட்டால் நான் கல்லாய் காலால் மிதிக்கப்படுவேனாக" என்று மனைவி சொல்வது. அது அவள் பிரதிக்கை ஆகும்.

முன்ன முள்ளால் வாங்கிவிடுகிறோம். உஷ்ணத்தை உஷ்ணத்தால் சிவாசிக்கிறோம். வைரத்தை வைரத்தால் வெட்டிவிடுகிறோம். கஷ்டத்தை கஷ்டத்தால் போர்க்கிவிடுகிறோம். எவ்வித மாயா நெருப்பையும் பதிலிவர தர்மம் என்கிற நெருப்பாலெரித்துவிட்டோம்.

கடவுளை மனிதர்கள் தொழும்பொழுது காயார்த்தமாக செய்யக்கூடாது. இது நமது மதக்கொள்கை. ஒரு பெண் தன் கணவனிடம் ஒரு லாபத்தைக்குறித்து ஆசையாய் இருப்பதை நிரூபிப்பதி ஆசைமட்டாது. அப்படிசெய்வது வியாபாரமாரும். மணஞ்செய்துக்கொள்வது வியாபாரஞ்செய்வதற்கல்ல. மனைவி கணவனிடத்தில் அழுத்தி மனைவியும் கணவனுக்கடி பிரமத்தில் ஐக்கியமாக வேண்டியது. இதுவே நமது மதக்கொள்கை. இதுவே மணஞ்செய்துக்கொள்வதின் முக்கியக்கருத்து.

விவாகமம் செய்துக்கொள்ளும்பொழுது கலியாணப்பெண்ணை "அருத்தியைப் பார்த்தையா" என்று புரோஹிதர் கேழ்க்கின்றார். அவள் "பார்த்தேன்" என்று பதில் சொல்லுகிறார். அருத்தி மஹா பதிவிரதை. அவளைப் பார்த்துக்கொள்வது, அருத்தியைப் பார்த்து அவளைப்போல் பதிவிரதையாகவிரிந்து காசிரத்தமாக வேண்டுமென்பதுதான். பெண் "பார்த்தேன்" என்பது அவளைப்போல் நடந்து நானுமொரு அருத்தி போலிருப்பேன் என்று வாக்களிப்பதுதான்.

தன் கணவன் கோபங்கொண்ட காலத்திலும் தனது பொறுமையால் தணிக்கின்றவள் தான், சரியான மனைவி. அவர் கோபத்திற்கு எதிர்த்து கோபங்கொள்வது நீலித்தன்மம். அது அவர் கோபத்தையும் அடக்காது. பெருகத்தான் செய்யும். பொறுமைதான் உலகையாளும். மனைவிக்கு உலகமும் உயிரும் அவன் கணவந்தான். அவனை பொறுமையினாலே ஆளவேண்டும்.

கோபங்கொண்ட மனைவி, கலங்கிய ஜலம் இரண்டும் சமனமென்று ஒரு மஹாகவி கூறுகின்றார். கலங்கிய ஜலம், குழம்பாயும், மண்கலத்தாயும், அழகு நீங்கியதாயும் ருக்கின்றது. கலங்கிய ஜலத்தின் குணம் சத்தஜல மென்பதில்லாதமைக்குறிக்கும். கோபங்கொண்ட மனைவியும் அழகில்லாதவளாகிறார்; ஏனென்றால் பெண்களுக்கு பொறுமைதான் அழகு. கோபங்கொண்ட மனைவிக்கு சித்தகந்தியும் கிடையாது. அது குழம்பி இருக்கும். கலங்கிய ஜலத்தைக் குடிக்கமுடியாது, குடிக்க உதவி வைத்தாலும், உதவி கெட்டுவிடும். கோபங்கொண்ட மனைவி இடத்து கணவன் கிட்டலாமுடியாது. "சீ அந்த கோபம் எனக்கேன்" என்று கோபத்தை உதரிவிட்டவளே, பதிவிரதை.

காட்டில் ஹரிச்சந்திரனும் சந்திரமதியும் காலில் கலப்பட்டு ரத்தம் சிந்த கடந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விசுவாபித்திரனும் அவர்கள் காட்டிற்கு துரத்தப்பட்டார்கள். கூட கஷ்டத்திரகன் அவர்களை வயிற் றெறிச்சல் கொட்டிக் கொள்ளுகிறான். விசுவாபித்திரர் மாயையினால் நெருப்பாறு ஒன்று உண்டாக்கினார். அதைக் கடக்கவேண்டுமென்று கஷ்டத்திரகன் வாயாச வைகிறான். "காதா, நீர் பயப்படவேண்டாம் நான் இங்கெருப்பிற்கு இறை ஆகிறேன், நீங்கள் பின்பிதை சென்க்கியமாக கடந்து போகலா?" மென்று சொல்லி விட்டு சந்திரமதி நெருப்பில் விழு முக்தினள். அங்கெருப்பிருந்த இடம் தெரியாமல் போய்விட்டது. அதுவே பதிவிரதையின் மஹிமை.

..

கணவன் கழ்டமடையும் காலங்களில் அவனுக்கு சமாதானமும் சுக்தியும் ஆன காரியங்கள் செய்வன்தான் பெண்கள் நாயகமாகிறார்கள். நற்சமயத்தில் மந்திரியோல் வரும்பொருளுரைத்து கல்சவை செய்தல்தான் பார்வையுடைய கடைமை ஆகிறது.

..

அன்பென்பது வெறும் வாழ்வு வரும் பால் போல் ஒருகும் வார்த்தை அல்ல. தான் யாரிடம் அன்பு கொண்டானே அவனுக்காக தன் உயிரையு மளித்துக் காத்தல்தான் அன்பெனப்பபிம். இது தன் ஆத்மாவானது யாரிடம் அன்பு கொண்டதோ அவனையே தானாக பவிக்கும் சிவ்யாகும்—ஒரு பெண்ணும் தன் கணவனிடம் அன்பு கொண்ட வாழ்பவனாகையினால், தன் ஆத்மாவானது அவன் ஆத்மாவில் பவ்யமாவதே அவளது தருமமாகும்.

..

ஹரிச்சந்திரன் விசுவாபித்திரருக்கு, பணம் காசி போய்க் கொடுத்தவிடுகிறேன் என்றான். விசுவாபித்திரர் கஷ்டத்திரகனை "கூடப்போய் வாங்கிவா" என்று சொன்னார். காசியில் கொடுக்கவேண்டிய தவணையும் வந்துவிட்டது. பணம் எங்கும் வரவில்லை. அவன் மனக்கலங்கி சின்றுள்ள. உடனே சந்திரமதி "ஆர்ய! நானும் குழக்கையும் உம் உடைமையாய் இருக்கிறோம். எக்களை விற்றுவது முனிவர்க்கு கொடுக்கவேண்டிய பணத்தைக்கொடும்" என்று சந்தோஷமாக சொன்னார். எப்படியாவது கணவன் சிவியினின்று பிறழாத பொய்ப்பாவிரதம் காக்கவேண்டுமென்பதே அவன் கோரிக்கை. அவன் ல்லவா பெண்களில் பெருமை அடைக்கூவன்?

விசேஷ வர்த்தமானங்கள் GENERAL NEWS

1. மோர்ன் துணை:—மோருக்கு மிருத்த நல்ல குணங்கள் இருக்கின்றதென்று ஒரு வைத்தியர் எழுதுகிறார். மது ரத்தக்குழாய்களில் உள்ள மண் ஸம்பந்தமான அசுத்த பதார்த்தங்கள் எல்லாவற்றையும் மோர்ப்புளிப்பாபனது எளிதில் கரைத்து விடுகின்றதாம். ஆதலால் அக்குழாய்கள் வழியாக ரத்தம் தடைப்பட்டு ஓடாதேகத்தின் பூட்டுகளில் இம் மரீதிரியான மண்ஸம்பந்தமான வஸ்துக்கள் தங்க இடமில்லாமலும், சதைப் பான்கில் விடி வஸ்துக்கள் தங்க இடமில்லாமலும் போகின்றது. மேலும் ரத்தக் குழாய்கள் இம்மண் ஸம்பந்தமான வஸ்துக்கள் தங்குவதால் தடிப்பு எரிப்போம் பலவற்றினமாதலால் ஒருவனுக்குக் கிழத்தனம் உண்டாகின்றதாம். ஆகையால் மோரைதாரானமாக சாப்பிட்டு வந்தால் சாதாரணமாக வரும் காலத்துக்கு புத்து அஸ்து இருப்பது வருஷம் பித்தித்தான் கிழத்தனம் வரும். தேகத்தில் மிருதியாகும் அசுத்த பதார்த்தங்கள் ஸரியாக வெளியிட்டுவோகா, மூத்திரம், பித்தம் மூத்தலியவைகள் ருபமாக வெளியில் போகாய் இருப்பதால் சிலைதம் என்றகோய் உண்டாகின்றது. இதற்கும் மோரே தக்கமருந்து. இது, மிருதியாகும் உபயோகமற்ற பதார்த்தங்களை எளிதில் தேகத்தை விட்டு வெளியாகும்படி செய்கின்றது. மோர்சோற்றுப்பையை கல்ல சிலையில் வைத்துக்கொள்வதுடன் கல்ல சிவந்த ரத்தம் உண்டாவதற்குவேண்டிய வஸ்துக்களையும் அதற்குக் கொடுக்கிறது. அப்போதைக்கு அபிதாது புதிதாகக் கடைத்தமோரை பூட்டுகளில் வஸ்துக்கம் முதலிய உடைபடர்கள் தாராளமாக சாப்பிடவேண்டும்.

..

2. பாம்புகடித்த நாய் முனிவனுக்கு விஷம் ஏற்றுது:—ஆஸ்திரேலியா தேசத்தில் ஒரு காமயப்பாம்புகடிக்க அது சிக்கிரத்தில் இறந்துவிட்டதாம். அதற்குள் அருகாமையிலிருந்த ஒரு மனிதனை அது கடித்துவிட்டதாம். உடனே அந்த மனிதனுக்கு, பாம்புகடித்தால் உண்டாகும் அடையாளங்கள் யாவும் உண்டாய்விட்டனவாம். ஆனால் இத்தகையக் கடியால் இறவாது வரவா அவன் வியாதி குணமாய்க் கொண்டிருக்கிறதாம். இத்தனால் நாய் பூனை முதுவிய ஜந்துக்களை வளர்த்த அடைகோடு விளையாடி

வருபவர் அவைகளோடு அதிகமாகச் செருக்கி பழக்கக் கூடாதென்றும், அப்படிச்செய்வதில்பாம்பு முதலியவைகனால் தீண்டப்பட்ட நரி பூனை முதலியவைகளால் நாம் இறக்கும்படி சேரிமம் என்றும், இதில் அகப்படக்கொள்வது குணமுக்கைகளாகில் யானம் வயித்தம் என்பதையும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது.

3. நிலைநிறுயைத் தண்ணீரால் காப்பாற்றுவது:—நிலைக்கரியை முட்டாடு காற்றும் படுப்படி போட்டு வைத்தால் அது கெட்டுப்போகும். பின்பு அடுப்பி விடிக்ால் அதற்கு உஷ்ணப்படுத்தும் சக்தி குறைந்து போகிறது. நிலைக்கரியை தண்ணீரால் போட்டு வைத்திருந்தால், இம்மாதிரி அது கெட்டுப் போவதில்லை. எல்ல தண்ணீரை விட உப்பு ஜலம் அல்லாத மூழ்த்திர நீர் இவ்விய்யயத்தில் மிகச் சிறந்தது. தண்ணீரிலிருந்து எடுத்து 1½ காள் வெயிலில் உலர்த்தி விட்டால் பின்பு இதை உபயோகிக்கத் தொடக்கலாம்.

4. உலகில் காற்று அதிகுளிர்ச்சியாயும் உஷ்ணமாயும் இருக்கும் இடம்:—ஒரு தத்துவ சாஸ்திரி பூமியின் மத்திய பிரதேசத்தில் உயர் இருக்கும் காற்று அதிகுளிர்ச்சியாயும், வடக்கு தெற்கு நூற்களில், மேல் இருக்கும் காற்று அதிக உஷ்ணமாயும் இருக்கின்றது என்று சொல்லி யிருக்கிறார். இதை கோக்கில் பூமியின் மத்திய பிரதேசங்கள் அதிக உஷ்ணமாயும், வடக்கு அல்லது தெற்கு நூற்கள் அதிகுளிர்ச்சியாயும் இருக்க, இந்த தத்துவ சாஸ்திரி சொல்லுவது எப்படி உண்மையாய் இருக்கு மென்ற சகணைக மது மனதில் உதிக்கலாம். அனால் அவர் இலேசான காற்றை உட்த விமானங்களில் உஷ்ணம் பார்த்தும் யத்திரத்தை வைத்து மானிற் ஒருவரும் இனிர் அதை 12½ மயில் பூமியின் மத்திய பிரதேசங்களில் ஏறவிடப்பார்த்து மேலே 140° குளிர்ச்சி இருக்கிறதாகக் கண்டிருக்கிறார். பூமியின் வடக்குப் பிரதேசங்களில் இம்மாதிரிவிட்டு 85° குளிர்ச்சியிருப்பதாகக் கண்டிருக்கிறார். இம்மாதிரியான பரிசோதனைகளால் அந்த தத்துவ சாஸ்திரி பூமிக்கு மேல் 6 முதல் 6½ மைலுக்குள்ளாகத்தான் காற்று அதிகுளிர்ச்சியாக இருக்கின்றது என்றும், அதற்கு மேல் இதுவரையில் தத்துவசாஸ்திரிகள் எண்ணியிருத்தற்கு விசேஷமாகக் காற்று யாவது அதிக உஷ்ணமாக மாற்றிறது என்றும் ஸ்தாபிக்கிறார்.

5. விசித்திர கடிதங்கள்:—அமெரிக்காவில் ஒரு மகாணத்தில் ஒரு விசித்திர கடிதகாரம் இருக்கிறதாம். அந்த கடிதகாரத்தின் முக்கிய யத்திரம் அதன் ஆளுகாமையிலுள்ள ஒரு உஷ்ணஜல ஊற்றோடு வெகு தத்திரமாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதாம். அந்த ஊற்றில் 38 விநாடிக்கு ஒருதாம் உஷ்ணஜலம்

வெளிக்கிளம்பி வருகிறதாம். அப்பொழுது அது ஜோடு கடிதகாரத்திற்கு இருக்கும் ஸம்மந்தமூலமாக அது அதன் விநாடி முள்ளே 38 கோடு முன்னே தள்ளிவிடுகிறதாம். இவ்வாறு அந்த கடிதகாரம் உஷ்ணஜல ஊற்றின் சக்தியால் எப்பொழுதும் ஸரியான மணியைக்காட்டிவருகிறதாம்.

5. காந்த எறும்பு:—வட ஆஸ்திரேலியாவில் காந்த எறும்பு என்று ஒருவித எறும்பு இருக்கிறது. அதன் மணற்புற்றங்கள் ஒவ்வொன்று 2 முதல் 3 அடிவரை அகலமுள்ளதாயும், 10 முதல் 15 அடிவரை நீளமுள்ளதாயும் இருக்கின்றனவாம். இப்புற்றை வடக்கு கோக்கியாகி அதன் நீளபாகத்தில் ஒருசுனி ஸ்தாபவடக்கையும் மற்றொருசுனி ஸ்தாப தெற்கையும் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறது.

7. மாளிட சிருஷ்டி:—அலேஜ் என்ற ஒரு தத்துவ சாஸ்திரி முட்டைகளில் குஞ்சுகள் விருத்தியாகி அவைகளும் மாறுபாடுகளை நன்றாகப் பரிசோதித்து உணர்ந்து அம்மாதிரி யத்திரம், வல்துவசேஷங்கள் மூலமாக சிறிதளவு ஜந்துக்களை சிருஷ்டிக்க முயற்சிசெய்தார். வெகுகாலம் முயன்றதன்பேரில் அவரால் காண்கு மூழ்த்திர ஜந்துக்கள் சிருஷ்டிக்க முடிந்ததாம். அவைகள் ஜந்துக்களைப்போல கசரவும் மூச்சுவிட்டவும் செய்கின்றனவாம். ஆனால் அவைகனால் ஆகாரம் மாத்திரம் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லையாம். அவர் பூதக்கண்ணாடி வைத்துப்பார்த்ததில் அவைகளுக்கு ஜீர்ண யத்திரமே இல்லை எனக்கண்டார். இப்படி இருத்தும் அவர் அதைரியத்தை அடையாது, அவ்வித யத்திரங்கள் இல்லாமல்போனதன் காரணத்தை அறிந்து அதற்கு வேண்டிய பரிஸாரங்கள் செய்ய முயற்சியும் செய்துகொண்டிருக்கிறார்.

8. முன்கோபத்தித்திர காரணம்:—எல்லோரும் அதிகவேலை, வேலையில் உண்டாகும் மனத்தளர்ச்சி, விசேஷ துக்கம், தீவொன்றை உடையும் விஷயங்களால் ஏற்படும் பிரமை ஆகிய இவைகள் முன்கோபத்திற்கு காரணம் என்று எண்ணுவது லகஜம். ஆனால் ஒரு சிறந்தவைத்தியர் இவைகளால் எவ்வளவுதான் முன்கோபம் விருத்தி அடைவதாக இருக்கப்போதிலும், இவைகள் அதற்குக் காரணமாகமாட்டா என்று அபிப்பிராயப்படுகிறார். மனப்போனை போக்கிலும் கெட்டுயிருக்கிலும் இம்மப்பிராயத்தில் கடப்பதுவே முன்கோபத்திற்குக் காரணம் என்று அவர் சொல்லுகிறார். ஏனெனில் இவை மனத்தைப் பற்றியவை, மேலும் இவைகளால் அசேக மனோவிபாதி களும் உண்டாகின்றன என்பது யாவரும் அறிந்தவியலாம்.

புத்தகக் குறிப்பு REVIEWS OF BOOKS

வியவசாய போதினி

இப்புத்தகம் ம-ா-ா-ஸூர் ஏ. சேது ராமய்யாவர்களால் இயற்றப்பட்டது. இதில் பயிர் செய்வதற்கு வேண்டிய சாதனங்களைப் பற்றி விரிவாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. முதல் பாகத்தில் நிலத்தை சீர்திருத்தல், உரம் சேகரித்தல், விதை விதைத்தல், இவைகளைப்பற்றியும், விவியசாயக் கருவிகளைப்பற்றியும், இரண்டாம் பாகத்தில் தானியம், எண்ணெய்வித்து, சர்க்கரையினும் பயிர், சாயப்பயிர், நார், கிழங்கு, கறிகாய், பதார்த்தப்பயிர் இவைகளைப்பற்றி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. வட இந்தியா ஆபத்தங்களையும் மேல் நாட்டாரது கிருஷியத்திற்களையும் இதில் விவரித்திருக்கிறது. நமது ஜனங்களுக்குத்தெரியாத புதிய புதிய பயிர்களைப்பற்றி அமுதி இருக்கும் படித்தலில் இன்னும் தரயாவிருக்கும். இதிலிருக்கும் சித்திரங்கள் அளவிறத்தன. அச்ச முதலியவற்றைப்பற்றி இத்துடன் மெஸர்ஸ் ஜி. ஏ. நேடசன் கம்பெனியார் வெருவாய் சித்ததை யெடுத்திருப்பது மிகவும் புதுமுத்தகது. இப்புத்தகம் ரூ. யாரிடமே கிடைக்கும். விலை ரூபா 1-4-0

மானிடமம் சாஸ்திரம் *

"சிசு உற்பத்தி சிந்தாமணி" என்று பெயர் கொண்ட இப்புத்தகம், இந்தியா இங்கிலாந்து அமெரிக்கா முதலிய தேசங்களில் எழுதப்பட்டிருக்கும் தேசசம்பந்தமான பல சாஸ்திரங்களையும் ஆராய்ந்து அவைகளின் சாராம்சத்தை திரட்டித் தெளிவாய்க் காட்டியிருக்கிறது. இதில் (1) மானிட ஜீவியத்தின் நான்கு பருவங்கள், (2) இல்லற இன்பரகசியம், (3) ஜனனேந்திரியங்களின் அமைப்பும் அற்புதமும், (4) மாதாவின் மாட்சிமை, (5) சிசு உற்பத்தி, (6) கர்ப்பகால சுகாதார விதிகள், (7) கர்ப்பகால விநாயகமும் பரிசாரகமும் (8) மருத்துவ சாஸ்திரம், (9) சிசு பரிபாலனம் (10) ஆண்பெண் மலம், (11) ஆண்மையின் அழிவும், அதன் மீட்சியும், (12) சமயோசிதை சஞ்சீவி; என 12 பெரும் பாகங்களாக பிரிக்கப்பட்டு 500 பக்கம்

கூடக்கிய அருமையான ஒருபெருத்த தர்மசாஸ்திர மென்றே இதனை சொல்லவேண்டும்.

மேற்கூறியவைகளில் சிற்சில நமக்குப் புதுமையல்லவென்று சிலர் நினைப்பினும், 4 முதல் 8 வரையிலுள்ள அத்தியாயங்களில் சொல்லியிருக்கப்பட்ட சமாசாரங்கள் ஆண் பெண் அனைவரும் அறிந்து அனுசரிக்கவேண்டியவை அவசியம் பெரும்பாலர் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கின்றது. மானிட மரீசாஸ்திர புல்தகமா யிருப்பினும் மிஸ்டர் சாமிவேல் அவர்களுடைய அனுபோக சத்தியினால் அவர் சொல்லும் ஒவ்வொரு ஸமாசாரமும் நன்றிவிளங்கும்படி சீலபமான வார்த்தைகளாலாகிய தெளிவான பாஷையில் இத்தலை எழுதியிருக்கிறார். இத்தகைமை உபயோகமுள்ள அவசியமான கிரத்தத்தைத் தீழ்ப்பாஷையில் இது காறும் நாம் கண்டிலேம். ஆகையால் இவ்வரிய பிரபத்ததை யாவரும் வாங்கி வாசித்து ஆனந்திப்பதுடன் அதில் சொல்லிய விதிகளையனுஷ்டித்து அரோக திட கர்த்திராவாரகனைன்று எண்ணுகிறோம். (மிஸ்டர் எஸ் சாமிவேல் B. A. அவர்களியற்றியது விலை ரூபா. 5-0-0)

இராமய நும் ஜொலிதையும்*

இப்புத்தகம், ஆங்கிலகயீந்திரும் ஒப்புயர்வற்ற மெய்ப்புலவரென்பெயரெடுத்திருப்பவருமான மகாகவி வேதேஸ்பியார் வியற்றப்பட்ட அடக்காக் காதலினால் வரும்கேட்டைவிளக்குவதற்கான "ரோமியோ அண்டி ஜூலியா" என்னும் ஆங்கில எடக்கத்தின் மொழி பெயர்ப்பு, தமிழுணர்ந்தீதார் எளிதிலறியும்படியான தெளிவான கடைபில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இக்கதைபானது காதலற்றையையும்; சம்பின் சிறப்பையும், ஆத்திரத்தினால் வரும்கேட்டையும் நன்றிவிளக்குகின்றது. படிப்போரது மனதைக் களிக்கச்செய்வது; பெண்பாலரும் படித்தறியக்கூடியது; சீலபமான எளிய கடையிலேயே எழுதப்பட்டிருப்பது. இதை பெல்லோரும் வாங்கிப்படித்து அதனின்பத்தை அனுபவிப்பதற்கே விஷயம் குறைவுப்பட்டிருப்பது. மிஸ்டர். எஸ். வி. சீனிவாஸய்யர் B. A., அவர்கள் இயற்றியது விலை ரூபா 0-3-0

*இப்புத்தகங்கள் வேண்டுவோர், "விவேக போதினி" மாணேருக்கு எழுதிப்பெற்றக்கொண்டலும்.

ஞானம்பாள்

முன்பு யாம் கிடைத்ததென்ற இப்புத்தகம் ஓர் பெண்மணி எழுதியதாகத் தெரியவருகிறது. இதில் கிரிஸ்தவப்பாதிசிகள் போதனைகளால் வரித்துப் பெண்கள் சமது கடை, ஒழுக்கம், குணம் பாவம், இவ்வ முதலிய கெட்டு, பரபிரஹ்மத்தில் தானும் கணவனுக்கடி லபித்தலென்னும் கவியாண விஷயத்தை எண்ணாமல் மதிமயங்கி அப்பையில் உமண்கள் (Bible Women) கூறியவாறு கவியாணம் சீனைத்தபொழுது பிரியக்கூடியதோர் காமச் சேக்கை என்ற பொய்யா வேசம் கொண்டு, நாயகவாஞ்சை என்பதொழிந்து, பாதிசிகளிடம் மாயவிலிற் றிக்கி மாதாந்தரம் சென்று தமது ஜாதிஒழிந்து, அப்பாதிசிகளால் அலகியம் செய்யப்பட்டு தாம் செய்த தப்பிற்கு தத்தளித்து பிராணசுக்கடங்களை அடைவதைக் கூறப்படுகிறது. சமது ஜாதிக்குத்தக்க கல்விச்சாலகன் சம் பெண்களுக்கு ஆவச்யகமென்று வற்புறுத்துகின்றது. பாவப்போக்கும், ஸாசகடையும் சயக்கத்தக்கன. அச்ச பதிப்பு முதலிய பிகத்தாமாடு இருக்கின்றன. விலையும் மிகக்குறைவே. ஒவ்வொரு பெண்ணும் அவசியம் படிக்க வேண்டிய புத்தகங்களில் இது ஒன்று. இப்புத்தகம் திருவல்லிக்கேணி, வக்மிலிவாஸ புத்தகசாலை லொத்தக்காரான மிஸ்டர் பி. வைத்தினுதயயரால் பதிப்பிக்கப்பட்டது. விலை அனுகூலம்

புத்தகவரவு

BOOKS RECEIVED

1. சந்திரபாணக்கருக்கம்:—(வசனம்) ம-ா-ா-ஸ்ரீ, ஜாமனத்தபுரம் வீ. தங்கவேலு ஸாபித்தேவர் இயற்றியது. விலை அனுகூலம் 10.
2. இந்து சாஸ்திரபியாணி:—கல்விடைக்குறிச்சி, ம-ா-ா-ஸ்ரீ, வா. முத்துகிருஷ்ண ஜயரவர்களால்—இனியகடையில் எழுதியது. விலை அனுகூலம்.
3. பாலகங்காதா திலகர் சருக்கமான ஜீவ்யசரித்திரம்:—இச்சிறப்புத்தகம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, சென்னை, எம். வி. சஸ்வரர் அவர்களால் இயற்றப்பட்டது. ம-ா-ா-ஸ்ரீ, வி. சக்கரை செட்டியார், பி. எ., பி. எல். எழுதிய ஆவிலைமுடிசுபுடன் கூடியது. விலை அனுகூலம் 4.
4. இவைகளைப்பற்றி வெரிவாய் அடுத்த சஞ்சிகையில் எழுதுகிறோம்.

**ADVERTISEMENTS
VERY IMPORTANT**

TO SPECIAL TEST CANDIDATES.
1. CATECHETIC COMMENTARIES ON THE INDIAN PENAL CODE with an exposition of the Indian Case Law brought up-to-date by the late Mr. C. G. Kuppuswami Aiyar, B.A., B.L., (District Judge Guntur.)
Original Price Rs. 2-8.
Reduced to " 2-0.

2. GUIDE TO VILLAGE AND TALUK MANUAL by Mr. V. Srinivasachariar, B.A., Deputy Collector, Madura, Price Re. 1.
Reduced to As. 12.

3. EXTRACTS FROM THE CIVIL SERVICE REGULATIONS (prescribed by the Account Text) with copious notes, authoritative and explanatory and question papers and answers, by Mr. P. O. Sivaraman B.A., Auditor, Accountant General's Office, Madras.
As. 12.

THE GENERAL SUPPLIES Co.,
PUBLISHERS AND GENERAL AGENTS,
MYLAPORÉ, MADRAS.

**WORLD-KNOWN
DEPIATORY.**

ROYAL WONDER SOAPS

Remove superfluous hair at once : give no pain to the skin.
Re. 1-0-0 per box of three
Rs. 3-12-0 per Dozen soaps
Rs. 4-2-0 per Dozen post free

The Royal Agency,
P. O. Nadiad, Bombay.

"ROYAL BRAND"

RED MARKING INK

உடுப்புக்களுக்குக் குறிபோடும் சிகப்புமெ. இத்த மைப்பைக்கொண்டு உடுப்புக்களுக்கும் வஸ்திரங்களுக்கும் ஒரு தடவை குறிபோட்டு விட்டால், எப்போதும் மாறவேமாறாது. இதன் பிரயோஜனத்தைக் குறித்து நாம் ஜாஸ்தியாய் எழுதவேண்டியவது அவையசியம்.
உதன் 1-க்கு 1 4 0
வியாபாரிகளுக்கும், ஒரே தடவைபில் ஜாஸ்தியாய் வாங்குவோர்க்கும் ரேட்டு பிரத்தியேகம்.

ஜனரல் ஸப்பீகான் கம்பெனி,
மைலாப்பூர் மதறன்,

மஹாபாரதம்
சா.நி.தி பர்வம்

குடும்பகோணம்

பிரும்ம ஸ்ரீ பாரத சாமாசாரியாரவர்களால்
எளிய தமிழ்க்கட்டையில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட,

பிழையறப் பரிசோதித்து

கல்ல காகிதத்தில் பெரிய எழுத்தில் அச்சிட்டு
காலிகோவில் கன்றாய்ப் பவிண்ட் செய்திருக்கிறது.

இப்பொழுது நயாராயிக்குடும்பம்

1-ம் பாகம் ... ரூ. 2 0 0
அச்சிவிடுக்கிற 2-ம் பாகம் ... 2 0 0

இப்பொழுதே இரண்டாம் பாகத்துக்கும்

சேர்த்து முன்பணம் அனுப்புகிறவர்களுக்கு ... 3 0 0

“அதிப்பிரஸித்தர்களாகிய ஸ்ரீமத் பாகவதம் சாமணசாரயரவர்கள் தமிழில் மொழி பெயர்த்து வைத்திருக்கும் ஸ்ரீ மஹாபாரதம் சூர்தீபியவந்தின் வசன கட்டையின் சில பாக்களை படித்துப் பார்த்தேன். அவை பொருட் சிறப்புற்று யிக்க இன்பத்தை விளைவிக்கின்றன. இதுபோன்ற ஸரிசாண் மொழிபெயர்ப்பைத் தமிழ் நாடு இதுவரையில் பெறவில்லையென்று சொல்லலாம்.

பாரதத்தில் இப்பரிவாணது பலவகைப்பட்ட நூல்களையும் உபகதியானங்களையும் தெரிவிக்கும் விராமான பத்தியைப்பற்றி அவர்மூத்த தெரிந்து கொள்ளுதல் இரு பாலாத்தும் பெரும் பயனை விளைவிக்க முன்புறம் யாவரும் அறிந்த வியல்புகள். வடமொழிப் பயிற்செயிலாநதவர்கள் மேற்கூறியவற்றைத் தெரிந்துகொள்ளுதற்கு இம்மொழி பெயர்ப்பைப் போன்ற சிறந்த கருவியே வேறேயில்லை பென்பது திண்ணம். * * *

இவ்வணம்,

19-10-1907. வே. சாயிநாதையன்,

Pandit Presidency College, Madras.

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயண வசனம்

பண்டித-நடேச சாஸ்திரியாரால்

தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட,

தகுந்த தமிழ் விதவாங்கலால் பரிவையிடப்

பட்டு, பிழையறப் பரிசோதித்துப்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸ்திரீகளுக்கும் சிறுவர்களுக்கும் உள்ளிடல் தெரிந்துகொள்ளும்படியாகத் தெளிவான எளிய கட்டையில் வசனரூபமாய் இவ்வால்மீகி ராமாயணம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இப்பதிப்பு இதன் ஆதிக்கிரமத்தின் கௌரவத்திற்கும் மெகைக்கும் தக்கவாறு கனமான உயர்ந்த காகிதத்தில் பெரிய எழுத்தில்

பிழையறப் பரிசோதித்து, செவ்வையாய் அச்சிட்டு நேர்த்தியான காலிகோவில் அழகாய்ப் பவிண்டி செய்திருக்கிறது.

தயாராயிருக்கும் காண்டங்கள்

பாலகாண்டம் ... ரூபா. 1 12 0
அயோத்தியகாண்டம் ... 3 0 0
ஆரணியகாண்டம் ... 1 12 0
கிஷ்கிந்தாகாண்டம் ... 1 12 0
4 காண்டமும் சேர்த்துவாங்கலும் ,, 7 4 0
மற்றய காண்டங்கள் இப்பொழுது விரைவீய் அச்சிடப்பட்டு வரக்கின்றன. சீக்கிரம் வெளிவரும்.

இதரத் தமிழ்ப் புத்தகங்கள்

நன்றியப் பரிவையிட்டு நல்ல காத்தத்தீயில்

தேவீவாய் அச்சிட சிறந்த பதிப்பு.

ழவீர் தேவாரம்-பண் முறை---1044 பக்கம் ... 3 0 0

இப்பதிப்பில் (1) சும்மஞ்சர், அப்பர், சுந்தரர் இம் மூவர்களின் சரித்திரக் குறிப்பும், (2) தேவாரவாலாறும், (3) தேவாரப்பண் அட்டவணையும், (4) தேவாரப்பாடல்பெற்ற எந்தல அகராதியும், (5) தேவார எந்தலங்களுள்ள காடிகளின் விபரமும், (6) அட்டவீரட்டானங்களைக்குறிப்பிக்கும் செய்யுளும், (7) தேவாரப்பொதுப் பாடல்களின் பக்க அட்டவணையும், (8) தேவார வைப்பு எந்தல அட்டவணையும், (9) காணக்காலம்மையார் அருளிச்செய்த மூத்த திருப்புகழும் துணைமாசிச் சேர்க்கப்பட்டன.

நாலாயிர தீவியப்பிரபந்தம்---610 பக்கம்

... 3 0 0

இப்பதிப்பு (1) ஆழ்வார்களின் காலவைபவக் குறிப்பும், (2) ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த பிரபந்தங்களின் அட்டவணையும், (3) ஆழ்வார்களால் மல்காசாஸனம் செய்யப்பெற்ற திவ்விய தேசுகளின் அட்டவணையும், (4) அந்த தேசுகளின் வைபவக் குறிப்பும், (5) பாசாங்களின் முதலடி அகராதியும் (6) பாட்பேதக் குறிப்புகளும் சேர்த்தவைப்பிரதிகளுடன் ஒத்திட்டுப்பாத்து, கன்றாய் அச்சிடப்பெற்றது.

யானுக்ரிமசாஸ்திரம் 2617 கிரந்த சுவீகாரங்களும் அவைகளின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பும்---560 பக்கம் ... 2 4 0

ஸ்திரீ புருஷசாமுத்திரிகாஸ்திரம்... 1 0 0

வேதாந்த விஷயமுள்ள புத்தகங்கள்

வாசுதேவ மணம் ... 1 0 0

சிவபோகசாரம் & சிவஞானவினக்கம் 0 2 0

சுகர் கைவல்லியம் ... 0 2 0

வைராத்திய சதம் ... 0 2 0

ஜன்மாத்கிரம் (அல்லது இராமதாசர் உபவன்சலார் சாஸ்திரம்) ... 1 8 0

மகாராஜா தறவு ... 0 12 0

தாயுமானவார்பாடல் ... 0 6 0

வேதாந்தபோதினி ... 0 8 9

வி. கல்யாணராமையர் அனுக்கோ, புகல்வெல்லால், எஸ்.பி.யானோட், சென்னை.